

 Edebiyat Defteri

gezgin1985 -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
11 Nisan 2022 Pazartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

TANRIM!!!

Hasretimi yaktım bu gece
Ateşinde ısınıyorum
Yinede titremekte bedenim
Ve yinede aramakta sıcak tenini nefesim
Tanrım Tanrım ne olur al bu canı
Esir duyguların pençesinden
Kurtar beni bir zalimin gönül kafesinden
Ve eskisi gibi hür bırak gözlerimi
Yine dinlesin birileri bitmemiş cümlelerimi
Duysun feryatlarımı Mecnun olmaya aday yüzlercesi
Ve olsun çığlıklarım nice ayrılıkların güvencesi
Artık ne böyle sevmek olsun yeryüzünde
Ne de aydınlanmamış yıldız kalsın gökyüzünde
Vursun güneşin gece rengi ay kurusu tenlere
Ve esir düşmesin artık nice yürekler simsiyah gözlere
Ayrılığın kitabı yakılsın gönül ateşlerinde
Ve yazılsın aşkın ciltleri gönüllerde
Cellat vursun ayrılığın başını
Ve kimse kaldırmasın ibretlik naşını
Aksın nice insanların kanını emen yılanın kanı
Ve artık anlasın niceleri nicelerine olanı
Uçuşsun sevda güvercinleri gökyüzünde
Ve bulsun herkes kendini sevda ülkesinde
Kalmasın kimsenin gölgesi başkasının gölgesinde
Ve dönsün dursun yalan o ufacık hücrelerinde
Çoğalsın aşkın sancağı sevda ülkelerinde
Askerleri de çoğalsın tüm gönüllerde
Dalgalsın gururun bayrağı altında
Vursunlar prangaya umutsuzluğu sevda meydanlarında
Ya tükensin günleri umarsız düş ülkelerinin
Ya da belli olsun çizgileri kaderlerinin
Kırılınsın dillere vurulan prangalar
Ve alkış tutsun aşka tutkun olanlar
Kurulsun sevda meclisi zalimlere ölüm desin
Ve güneş tenli yiğitler o zalimleri zincirlesin
Ufalansın gökyüzünde ayrılık taşıyan kuşların kanatları
Sevmeği bilmeyenlerin kaskatı olsun bakışları
Anlamasın kimse onların dilinden
Sürgün yesinler kendi ülkelerinden
Dolaşsın bedenleri Pir sultanlar misali dünyada
Yankılansın feryatları nice ağıtlarda
Pusatlansın gönüllere sevda zırhları
Konuşsun meclisin tertemiz aşıkları
Kadehleri vursun sevenler birbirine
Umutları yeşersin hasret türkülerinde
Tanrım Tanrım ne olur duy sesimi
Kırma sana şevkle haykıran hevesimi
Bükme umutlarımın dalını yere doğru
Uzanmışken kollarım ve sığınmışken yüreğim
Kaskatı olsun gözlerim ve dursun nefesim...
Ve gelsin Azrail canımı almaya ...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/135176/tanrim.html>

SENİ SEVMekten!!!

[italik]

Mazimin sayfaları yıpranmış olsa da
Yıllarım hayatım yolunda mahvolursa da
Ayrılığı gören kalbim kahrolsa da
Seni sevmekten vazgeçmeyeceğim

Acıdan yıllarım kıvrınmakla geçse de
Seni düşündükçe gönlüm hüznülense de
Geçliğim , hayatım yolunda ezilse de
Seni sevmekten vazgeçmeyeceğim

Yakını uzak olduğu kahpe dünyada
Herkes derin sessiz bir rüyada
Ölümüm senin ellerinden olsa da
Seni sevmekten vazgeçmeyeceğim

Ellerim çürüse kalbim taş olsa
Acımın yerini sevinçler alsın
Sevdiğim seni ellerde alsın
Seni sevmekten vazgeçmeyeceğim

Yorgunluğumu verdiğim yastığım çürüse de
Gözümün önüne perdeler gelse de
Sen beni sevmesen de
Seni sevmekten vazgeçmeyeceğim

Kör sağır dilsiz olsam bile
Görürüm seni gönül gözü ile
Sen diye diye dilimde tüy bitse bile
Seni sevmekten vazgeçmeyeceğim

Kaybetme korkusu olsa da olmasa da
Gülleri bırakmıştım küçük masa da
Sevdiğim yarım el olsan da
Seni sevmekten vazgeçmeyeceğim

Kaderden silleyi yemiş olsam da
Sonuçta yarsız kalsam da
Yıllarca uğraşıp bir işe yaramasam da
Seni sevmekten vazgeçmeyeceğim

Yamacında gezindiğim dağlar yıkılsa
Senin ardından ağlamak eğer karsa
Mahşerde paraya da bakılsa
Seni sevmekten vazgeçmeyeceğim

Cesaret bulurda söylersem sevdiğimi
Anlar o zaman neler çektiğimi
Yıllardır yüreğime acılar ektiğimi
Hasat olarak sevgiyi biçtiğimi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/135524/seni-sevmekten.html>

USANDIM ANNE!!!

[italik] Kalmadı yanımda bir tek sevenim
Sorulmaz hatırım duyulmaz sesim
Kırıldı sonunda yaşam hevesim
Böyle yaşamaktan usandım anne

Günlerdir hasretin yorgandır bana
Baktığım her yerde çıktın karşıma
Gurbet acımadı bu genç yaşıma
Böyle yaşamaktan usandım anne

Onulmaz ateşler yanar içimde
Kaçıp serinlensem biraz gölgende
Tükenmez dertlerim hala içimde
Böyle yaşamaktan usandım anne

Olmasın isterim kara geceler
Dudaklar her daim ismin heceler
Gönülde bitmeyen eski nağmeler
Böyle yaşamaktan usandım anne

Kararır her gece yalnızlıklarım
Hasret dolar kaleme aldıklarım
Örseler sinemi yaşadıklarım
Böyle yaşamaktan usandım anne

Sardı dört yanımı dermansız dertler
Gönülde anılar nöbette bekler
Acıdan tutuşur yanar yürekler
Böyle yaşamaktan usandım anne

Gurbet denizinde derine daldım
Sarılmaz yaralar kederler aldım
Çareler içinde çaresiz kaldım
Böyle yaşamaktan usandım anne

Ne yapsam fayda etmiyor artık
Gönüle söz dinletemiyor mantık
Şu gurbetin her köşesi bataklık
Böyle yaşamaktan usandım anne

Ahvalim nicedir perişan böyle
Derdimin dermanı var mı ki söyle
Gözlerin nemli mi ağlama öyle
Böyle yaşamaktan usandım anne

Bir derdim var iken şimdi bin oldu
Gülen şu gözlerim yaşlarla doldu
Şu güzel günlerim derde boğuldu
Böyle yaşamaktan usandım anne

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/135841/usandim-anne.html>

GÖNÜL!!!

[italik]

Sana ne deyim söyle ey gönül
Herkesi dost bilip kanarsın neden
Bu ateş seni kavurur gönül
Tutuşur çıra gibi yanarsın neden

Tuttuğun dalların kırılır gönül
Düşersin uçuruma kayarsın neden
Dostların seni kırınca gönül
Yalan olduğunu anlarsın neden

Her olura inanıp aldanma gönül
Gün olur hatayı anlarsın neden
Bir odada yalnız kalınca gönül
Durup durup ağlarsın neden

Yetmez mi sana bu kadar yetmez mi gönül
Doymak bilmezsin istersin neden
Acıyı bu denli sevipte gönül
Her gece ağlarsın ağlarsın neden

Yaşlanıp kavrulur solarsın gönül
Ozaman vahlanıp durursun neden
Solar çehren erirsın gönül
Gerçeği görüp ağlarsın neden

Bu diyar seni alır ey gönül
Sılayı özler ararsın neden
Sılanda yalnız kalınca gönül
Vahlanıp ağlarsın ağlarsın neden

El sözü kemdir anla ey gönül
Çeker sineye susarsın neden
Gün olur çığlıklar atarsın gönül
Hıçkırıkla ağlarsın ağlarsın neden

Her zaman mahzun kırıksın gönül
Bu kadar gururun söyle ki neden
Gün olur seven bulursun gönül
Ozaman şahlanır durursun neden

Sitemin kimedir söyle ey gönül
Kimseye söylemez saklarsın neden
Dostların içinde yalnızken gönül
Biçare ağlarsın ağlarsın neden

İçinde kalmasın dertlerin gönül

Bir kalem bir kağıt ararsın neden
Akıtıp yaşını dökersin gönül
Ruhunu yazarsın yazarsın neden

Yazdığın arzuhal okunmaz gönül
Boyun büker ağlarsın neden
Bu kadar ezik durma ey gönül
Gün olur maziyi ararsın neden

Arzuhal eyler durursun gönül
Dalların gül açmaz solgun hep neden
Dostların içinde yalnızsın gönül
Biçare eğlarsın ağlarsın neden

Sana senden derman var anla ey gönül
Çareyi ellerden ararsın neden
Gün gelir yaranı sararsın gönül
Gerçeği kavrayıp ağlarsın neden

Dermansız yaran var içinde gönül
Derman arar dönersin neden
Derman beklide sendedir gönül
Çehreni asar durursun neden

Hallerin böylemi yazarsın gönül
Her zaman hüznü durursun neden
Sende bir gün tükenince gönül
Rahmana eripte yitersin neden

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/136228/gonul.html>

SENSİN!!!

[italik] Geceler bitmez tükenmez geceler
Kim bilir ağlar böyle niceler
Gittin gideli tükendi tümceler
Sensin kalemim gel yazdır beni

Cevapsız sorular hala aklımda
Aşılmaz engeller inan yolumda
Mahpusun dünyada pranga kolumda
Sensin anahtarım gel de çöz beni

Mazeretsiz geçirdim nice yılları
Merhametsizmiş rabbin çoğu kulları
Aşamam uzaktır sevda yolları
Sensin rehberim gel aşır beni

Sayamam sana şu dertlerimi
Her biri bir ateş yaktı günlerimi
Su bile soğutmaz yanan sinemi
Sensin merhemim gel söndür beni

Çareler tükendi bulamam çare
Bu derde düşeli gönül avare
Kopunca zamanda bin bir hengame
Sensin sığınağım gel kurtar beni

Bana dar gelir şu dünya artık
Tükendi izahlar yetmiyor mantık
Yanıyor gönlüm yok ki ferahlık
Sensin buz dağım gel söndür beni

Mademki bitecek burada sözlerim
Bilmende fayda var gerçek hislerim
Sen uzak diyarda gönül eylerken
Ben burada her zaman seni özlerim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/136337/sensin.html>

VEDA!!!

[italik] Yorgun bir gün daha geçti
Saçaklardan dökülen su misali
Bir gün daha döküldü takvimlerden
Koptu bin parça gönüllerden
Bilmezdim günlerin bu denli kısa olduğunu
Ayrılık vakti gelmeden önce
Ve bilmezdim gecelerinin mavi olabileceğini
Çehreni görmeden önce
Neyseki tüm dertlerimi unuttum
Artık hiçbirisini hatırlamıyorum
Ne yılların kazmaladığı alnım var artık
Ne de hayat değirmeninin una bulduğu saçlarım
Ayrılık haberini aldığım gün kapattım her tel beyaz saçımı
Ve İsa misali çarmıha gerdim senli anılarımı
Yalnız gönlümde bir özleyiş kaldı eski günlerden
Sadece o
O ve bir tutam umut
Hayat,baltasını acımasızca vursada gönlüme
Ve iri iri yongalar çıkarsa da
Kökünü derinlere salmış ağacım hala orda
Belki olmayacak
Belkide hiç doğmayacak bir güneşi bekliyorum artık
Ve belkide bir daha görüşemeyeceğiz
Tüm özleyişlerimiz
Tüm hayallerimiz yok mu oldu dersin
Belkede evet(!)
Oysa nasıl unuturum senli günleri
Zaman zaman Konak'ta
Zaman zaman Karşıyaka'da
Ama en çokta Buca'da
Selamlaştırdık seninle
Bir çift kahve rengi gözdü bana bakan
Bir çift kahve rengi gözlü gardiyan
Bana bakan
Oysa ben seni maviye benzetirdim hep
Serin sığ sularında bulduğumuz maviye
Bostanlı iskelesinde
Pasaport'ta
Ahh eski günler
Size dönmek istesem dönemem bilirim
Artık ne aburcubur yiyip dostlarla dalga geçebilirim
Ne de gayrı bir şehir sevebilirim
Çaresi yok ayrılığın
Birileri zorla toplattı bana bavulumu
Ve Gündoğdu meydanına attım bembeyaz havlumu
Pes dedim
Artık olmayacağım rengarenk ışıklı gecelerinde
Kordonboyu bensiz olacak cuma akşamları
Ve yalnız dolaşacak İzmir'in aşıkları
Çiğli barları çalacak tüm hüzünlü şarkıları
Tepecik'e yine yalnız gidecek bazıları
Ve oynayacak hayatın tüm orta oyunları
Ne mangal sefaları olacak bensiz
Ne de deniz sefaları habersiz
Beşyüzondört bensiz en تنها seferlerini yapacak
İskele'de inecek olmadığı için o durakta durmayacak
Ben yokum ya zaten yağmayan yağmur
Artık İzmir'e hiç yağmayacak
Her ne kadar bir cüsse işgal etse de

Pencere kenarındaki sıram boş olacak
Ve bir tutam anı benden geriye kalacak
Zemin katın kitapçıları kitap satamayacak
Burak fotokopi bensiz siftah yapacak
Artık MaviŞehir de ıssız bensiz
Ben yokum ya İzmir ıssız,İzmir'de sessiz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/136447/veda.html>

MEKTUP!!!

[italik] Bu satırları kaleme alırken
Aklımda ölümün soğuk yüzü
Ve acı,tatlı hatıralarım var
Belki çok yaşamadım
Ama yaşadığım her anı dolu dolu yaşadım
Nefretle,kini
Aşkla,sevgiyi gördüm bir bedende sıkışmış
Bende sadece sevgi vardı
Herkesi sevmek isterdim
İsterdim ki;ölümümden sonra bu mektupla değil
Şu sevecen tavırlarımla anılayım
Ama biliyorum olmadı.

Dostlarım!
Ölümüm sizleri üzmesin sakın
Zira ben beni sevenleri yalnız bırakmam
Düşmanlarım!
Sizlerde sizler de fazla sevinmeyin sakın
Çünkü ölüm bana olduğu kadar sizlere de yakın
Bir dostum hep şöyle derdi:
"Sevgi,sevmeği bilince anlam kazanır
Sevmeği bilince sadece tutku olur."
Aslında hayatıma giren herkesi sevdiğim gibi
Onlara tutkundum daÇ
ünkü onlar hayatımın bir parçasıydılar
Ama geçici bir tutku değildi.
Olmadı.

Aşkım!
Üzülme sakın
Seninleyim
Beni özlediğin zamaneğer geceyse başını çevir
Yıldızların arasındanGündüzse bulutların arasından sana gülümsüyor olacağım.

Anam!
Ağlama sakın
Seni hep gülerken görmek isterim
Acılarla dolu yaşlı yüreğini
Acının coşkun seline verme sakın
Benim için sen hep karanlığa ışık tutan bir meşale gibiydin
Sen bana yine ışık tut
Ama ben olmadan.

Can Dostum!
Sana bir çift lafım var
Sev dostum
Hayatını yaşamak istiyorsan sev
Öldüğüme üzülme sakın
Çünkü biz can dostuyuz
Yüreğimiz beraber
Sıkıldığın zaman elini kalbinin üstüne koy
Kalbinin iki katı hızlı attığını göreceksin
İşte o fazla atan kalbin benim dostum

Can dostum!
Senden bir dileğim var
Ne olursa olsun onun ağlamasına izin verme
Çünkü onu ağlarken görmek
Hissetmek istemiyorum

Tüm sevdiklerim,tanıdıklarım!
Bilin ki sizi yaşamımın her anında çok sevdim
Hatalarımı bağışlayın
Ölürken huzurluyum ki
Umarım öldükten sonrada öyle olurum
Fani dünyada huzur bulamayan bedenim
Sonsuzluğun sırlı yaşamında bulur huzuru umarım

Son sözlerim bunlar
Kendinize iyi bakın
Beni hep hatırlayın
Elveda anam
Elveda Can Dostum
Elveda aşkım
Elveda yaşam
Elveda
Elveda her şeye....

BU MEKTUBAT YİRMİİKİ YAŞINDA BEYİN TÜMÖRÜNE YENİK DÜŞEN DOSTUM ERTUĞRUL'UN ANISINA ATFEN
YAZILMIŞTIR.MEKANI CENNET OLSUN...

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/136737/mektup.html>

ANNE!!!

[italik] Yine uyku girmez gözüme
Gecelerim zindan oldu be anne
Bir bardak çay ortak hüznüme
Anılar kahpece vuruyor anne

Ayrılık bir hançer vurdu kalbime
Bakışın aklımdan çıkmıyor anne
O son vedan mezar ömrüme
Gözümde yaşlarım dinmiyor anne

Bukadar acır sanmazdım yüreğim
Ayrılık rüzgarı sert esti anne
Şeytana uyupta vazmı geçeyim
Gurbette gönüller pas tuttu anne

Bir ağaçtan düşen yaprak misali
Rüzgara kapılıp savruldu anne
Aradım hasretinin yokmuş emsali
Hasretin derinden vurdu be anne

Dön desen belki de koşar gelirim
Bir ses vermen yetecek anne
Katlanırsın bu derde seni bilirim
Bu cefa ne zaman bitecek anne

Bu gece bir hayli düşündüm durdum
Derdime bir derman aradım anne
Bu deli başımı taşlara vurdum
Öylece ağlayıp uyudum anne

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/136861/anne.html>

ANLAYAMADIM!!!

[italik] Yalanmış meğer sıcak sözlerin
Hep yalan bakmış sahte gözlerin
İnan belli değil karda izlerin
İn misin cin misin anlayamadım

Doğrusu ne ise anlat bileyim
Verdiğin sözleri tek tek sileyim
Ne varsın ne yoksun nasıl göreyim
İn misin cin misin kavrayamadım

Benimle ölecek olan yalancı
O yalan gönlün inan bir hancı
Tuttuğum sözlerin senden davacı
İn misin cin misin anlayamadım

Gidişin bir sürpriz olmadı inan
Bekledim bu haberi bil ki her zaman
Sözlerin yalan,bakışın yaman
İn misin cin misin kavrayamadım

Dağları bahane tutma ayrılığa
Harcadın sevdama gömdün mezarlığa
Kalbim açık değil inan pazarlığa
İn misin cin misin anlayamadım

Yakıştı sana siyah yalanlar
Revamıydı sevdama bu yaşananlar
İnsan olan şu sözleri anlar
İn misin cin misin kavrayamadım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/137048/anlayamadim.html>

SENSİZLİKLE!!!

[italik] Dün gece,
Yine koyun koyunaydık sensizlikle
Yorganın altında bir sağa bir sola döndük durduk beraber
Kah o beni ısıttı,kah ben ısıttım onu gece boyu
Sabaha karşıydı
Gecenin soğuğu henüz el çekmemişken odadan
Uyandık ikimizde o derin uykudan
Sonra gün ağarana kadar dertleştik
O bana senden bahsetti,bense onu anlattım ona
Yani sensizliği anlattım
Dedi ki
Gözlerin varmış zeytin yeşili
Gün ışığı vurunca iyice yeşil olurlarmış
Sonra kaşların varmış yay gibi
Kırpiklerinse ok misali
Hani görenlerde vurulmuş kaşına gözüne
Sonra sırma sırma saçların varmış
Ve çok uzunlarmış çok
Sonbaharda çözermişsin bağlarını
Rüzgar yaprak misali savurmuş her telini bir yana
Kimini kuzeye,kimini güneye,kimini de
Kimini de gönlüme
Yanaklarına ağustos güneşi vurunca elma gibi kızarırlarmış
Gamzelerin gezinirmiş yanaklarında
Ne zaman biri sana onları hatırlatsa
Yine kızarırmış yanakların
İnciye benzermiş bembeyaz dişlerin
Hele de o sımsıcak gülüşlerin
Ocakta bile erirmiş kar ,güldüğün zaman
İnce ve çok narinmiş belin
Henüz doğmamış çocuklara benzermiş yüreğin
Öyle saf,öyle temiz,su gibi berrak
Boyunda kavak ağacı gibi uzunmuş haa
Sahi...Sahi gerçekten böyle misin?
Sensizlik böyle anlattı seni bana
Bense çekinerek sordum aynı soruyu hep ona
Sahi...Sahi gerçektende öyle mi?diye
Sonra ben anlatmağa başladım
Sensizliği ona
Baktığın her insanı benzetmek dedim
Gördüğü her yeşil göze
İşte bu,bu,bu olmalı
Sonra sensiz geçen sabahlardan bahsettim
Yorgun akşamlardan
Silik,solgun,puslu hatıralardan
Ama en çokta en çokta gülüşlerinden bahsettim
Zaten bir gülüştü senden bana kalan
Tek onu saklayabildim
İlk günkü gibi sıcacık ve taze
İşte böyle sohbet ettik sabaha dek
Bil ki fazla değil
Aranıyorsun,özleniyorsun sanma sakın ha
Valla
Bak unuttum işte
Dedim ya bir gülüş kaldı diye
Ama onu asla unutamam
Çünkü o bana ilk gülüşündü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/137296/sensizlikle.html>

DÜŞÜR TETİK!!!

[italik] Çok yorgunum
Gözlerimde hala çocuk telaşı
Ve bir sevdanın ilmik ilmik acı nakışı
Daha dur deyemeden sensizliğe
Yine mahkum ettin beni çaresizliğe
Ne olur ne olur ya gel bitsin bu çile
Ya da düşür tetik simsiyah gözlerin ile
Bıraktığın yerde beklemek çok ağır bir ceza
Gelmeyeceğin açık benim ki umut keza
Ah ...ah..ya çal artık kapımı
Ya da kır artık tokmağımı
Ya sen gel çaresiz gönlüme
Ya da kimse uğramasın artık yüreğime
Çok değil mi bu kadar keder
Sensiz sabahlar bu canı ezer
Dedim ya işte
Ya sen gel bitsin bu çile
Ya da düşür tetik simsiyah gözlerin ile...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/137404/dusur-tetik.html>

HOŞÇAKAL ZENO!!!

[italik] Valizi topladım bin bir telaşla
Umuda yolculuk başladı barışla
Yeniden kavuşuruz bin bir doğuşla
Şimdilik hoşça kal hoşça kal Zeno

Anılar yeniden tazelenir elbet
Bitiremez beni şu zalim gurbet
Elbette bitecek tuttuğum nöbet
Şimdilik hoşça kal hoşça kal Zeno

Sanma ki unuttur özlemem seni
Sarsılmaz sana gönlün güveni
Bir sabah ansızın bulurum seni
Şimdilik hoşça kal hoşça kal Zeno

Bir parça toprağın birde yeşilin
Değişmez o tadın sıcak güneşin
Bensiz de açar elbet sevda çiçeğin
Şimdilik hoşça kal hoşça kal Zeno

Ne zaman kavuşuruz inan bilemem
Her daim benlesin seni silemem
Dağlar var önümde seni göremem
Şimdilik hoşça kal hoşça kal Zeno

Ne dallarım yeşerir nede gül açar
Bu gönlüm gülemez her daim ağlar
Gurbette hasretin bedeni sarar
Şimdilik hoşça kal hoşça kal Zeno

Geçilmez hiç senin güzelliğinden
Eksilmez ateşin şu yüreğimden
Çıkarırım sevgini çok derinlerden
Şimdilik hoşça kal hoşça kal Zeno

Nice güzellikler aradım durdum
Her şeyi güzeli ben sende buldum
Şu gurbet illerde derde boğuldum
Şimdilik hoşça kal hoşça kal Zeno

Gurbette halimi bir soran olmaz
Umudum yeşermez güllerim açmaz
Seneler geçse de bu gönlüm şaşmaz
Şimdilik hoşça kal hoşça kal Zeno

(ZENO TRABZON'UN ÇAYKARA İLÇESİNE BAĞLI BİR KÖYÜN ESKİ ADIDIR.YENİ ADI ULUCAMI OLARAK DEĞİŞTİRİLMİŞTİR...)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/137634/hoscakal-zeno.html>

YILDIZLAR İÇİNDE!!!

[italik]Saatin sabaha yaklaştığı anda
Başladı yolculuk evvel zamanda
Uyu da gör beni tatlı rüyanda
Yıldızlar içinde bir büyük yıldız

Kederim çoğaldı inan şuramda
Her yerde sen varsın bütün duamda
An beni kalmazken kimse yanında
Yıldızlar içinde bir büyük yıldız

Zamanla çok şey değişti bende
Soldu her tel narin bedende
Yalnızım bir dertle derin hücremde
Yıldızlar içinde bir büyük yıldız

Saatler benim için duracak elbet
Bitirecek beni şu zalim gurbet
An beni içince zehirden şerbet
Yıldızlar içinde bir büyük yıldız

Fark etmez mavisini ne de yeşili
Hayatın her tadı sanki ekşili
An beni vurunca sahile sevdanın leşi
Yıldızlar içinde bir büyük yıldız

Sakın ha üzülme ağlama sakın
Ölüm dediğin nedir herkese yakın
Çıkıp da mehtapta şöyle bir bakın
Yıldızlar içinde bir büyük yıldız

Bu sabah yalnızlık bir başka eser
Şu zalim dert dermanım keser
Gör beni akarken cennetten Kevser
Yıldızlar içinde bir büyük yıldız

Bilirim sabrın yok böyle sözlere
Aldanma kem bakan sahte gözlere
Hatırla bakınca karda izlere
Yıldızlar içinde bir büyük yıldız

Unutma hayatın fani yanını
Akıtma sen sakın mazlum kanını
Alınca hatırla sevda ahını
Yıldızlar içinde bir büyük yıldız

Sanırım bu sözler sonun olacak
Bu ahlara sana da mezar kazacak
Oku bak tarih neler yazacak
Yıldızlar içinde bir büyük yıldız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/137738/yildizlar-icinde.html>

KURTAR SEN BENİ!!!

[italik] Önümde aşılması imkansız yollar
Arkamda bana ağlayan geçen yıllar
Etrafımda acımasız vicdansız kullar
Ne olur ya rab kurtar sen beni

Hatıralarım ağlar gittiğinden beri
Bu yorgun gözlerim bakar hep geri
Burası adiliğın zulmün yeri
Ne olur ya rab kurtar sen beni

Mevsimler anlamsız günler yabancı
İnsanlar sahtekar çoğu yalancı
He gün öncekinden daha da acı
Ne olur ya rab kurtar sen beni

Uğruna ölümleri göze aldığım yarım
O firavundan daha da zalim
Ben her gece acılara talim
Ne olur ya rab kurtar sen beni

Bir ben varım bir de yalnızlık
Ne zor bilmece şu zamansızlık
Ruhuma işlemiş sanki karamsarlık
Ne olur ya rab kurtar sen beni

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/137901/kurtar-sen-beni.html>

ÇILDIRACAĞIM!!!

[italik] Sensizliğe talimim yine bu gece
İsmin dudaklarımda tek hece
Kararsızlık zor bir bilmece
Çözemedim Allah'ım çıldıracağım

Yuvasız kuşlar gibiyim gittin gideli
Değdi dalıma hazanın yeli
Bulamadım tutunacak bir dost eli
Dermansız kaldım Rabb'im çıldıracağım

Ruhumda kopar hicran fırtınaları
Yüreğimde sakladım tüm acıları
Ben daha tanıyamadım kulları
Hep aldandım Rabb'im çıldıracağım

Ayrılıkla tutsağım bir başıma
Hayali dikilir her gece karşıma
Sevdam acımadı şu genç yaşıma
Eridim Rabb'im çıldıracağım

O'na gönül verdim vereli gülemedim
Yalnızlık yoldaşım oldu ben bilemedim
Dilimde ismini her gün heceledim
Unutamadım Rabb'im çıldıracağım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/138020/cildiracagim.html>

SENSİZLİK SOKAĞI!!!

[italik] Vururken sensizliğin sahiline
Hüzzam dalgaları
Sen
Önce hakim oldun verdin hükmünü
Sonra cellat oldun çektin epimi
Bense dağlamak istedim çoğalan öfkemi
Şahlanan ateşin harında
Vurulunca düşlerim yemyeşil baharında
Bulutlara dayadığım merdivenle
Yetişmek istedim
Bir kumrunun kanatlarında
Cennete uçan bakışlarıma
Ay ışığında gezinirken derbeder hayatlar
Kırmak istedim yıkılası gururumu
Odun misali
Binbir soru takıldı aklıma o sıra
Cevaplayamadığım
Bilmem kaç harabe şehir gezdim
Böyle derbeder
Kaç rotasız yolcu gördüm heybesi ayrılık yüklü
Yol kenarında, çölün tufanına yakalanmış gibi
Yıkık gördüm sevda katarlarını
Bilmem hangi kırk harami soydu
Dolaşırken sensizliğin caddelerinde
Bir sigara daha yaktım
Hiç içmediğim halde
Vurdum o sıra anılarımin kalbine bir balta
Nedense sızlayan yüreğim oldu
Sonra ayırdım sensizlik sokağının her köşesini
Şurası ilk defa bulduğumuz yer
Burası el ele tutuştuğumuz yer diye
Arabesk şarkı misali
Ve sonra yalnız kaldım
Hınca hınç kalabalıkların arasında
Boşuna üfleme küllerime
Zaten sensizliğin ortasındayım
Sensizlik caddesinde
Zaten tutuşturmuş ateş her yerimden
Yanıyorum zaten
Yanıyorum işte
Öyle bir yangın ki bu
Dumanım görünüyor millerce öteden
Bilmem!
Kaç santigratta eriyor duygularım
Sensizlik caddesinin ortasında
Bilmem!
Kaç kilometre öteden duyuluyor çığlıklarım
Sensizlik caddesinin ortasında
Ateş usul usul sararken tüm bedenimi
Rüzgarda savuruyordu közlerimi
Bilmem!
Hangi ayrılık rüzgarıyla
Neresine savruldu kalbimin külleri
Sensizlik Sokağı'nın
Bilmem!
Neresinde kaldı gözlerim
Sensizlik Sokağı'nın
Ateş küle çevirirken son zerremi
Sen

Önce benzin oldun tutuřturduñ son hücremi
Sonra su oldun sođuttuñ küllerimi
Bense
Kalbimin şah damarına bir jilet attım
Serinlemek için
Nedense fışkıran SEN oldun....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/138277/sensizlik-sokagi.html>

BİR DAHA!!!

[italik] Geçmişe bir sünger çektim çoktandır
Kapattım o defteri açmam bir daha
Sanma ki bu halim senin yasındır
Kırkını çıkarttım tutmam bir daha

Zalime çıkardın benim adımlı
Senin gibisini sevmem bir daha
Viran eyledin gönül tahtımı
Bir hükümrân seçmem bir daha

Sanma ki ararım özlerim seni
Unuttum ismini anmam bir daha
Her gece yalnızlık boğsa da beni
Görmem o rüyayı görmem bir daha

Giderken ağladım sanma ardından
Sildim gözyaşlarımı dökmem bir daha
Kurtuldum artık senin kahrından
Sildim hayalini görmem bir daha

Sanma ki o günler döner geriye
Giden gün ömürden dönmez bir daha
Yeni bir yelken açtım sevgiye
Maziyi arayıp anmam bir daha

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/138433/bir-daha.html>

ZALİM DÜNYA!!!

[italik] İnsanları unutmuş aşkı,sevdayı
Çevirmişler ilaha sanki parayı
Seçemez kimse akı,karayı
Biz zalim olmuşuz,zalimse dünya

Tapmışız paraya bir kul misali
Öyle bir gaflet ki yok hiç emsali
Hepimiz bir namus,şeref timsali
Biz zalim olmuşuz,Zalimse dünya

Acıma hissimiz tükenmiş yürekte
Gönülde şeytanlar her an tetikte
Ne ar kalmış,ne de namus kimlikte
Biz zalim olmuşuz,zalimse dünya

Dostluğumuz sahte gitmiyor üç gün
Kiminin düşündüğü sadece bir ün
Yaşanan bu gündür,dünde kaldı dün
Biz zalim olmuşuz,zalimse dünya

Düşene bir tekme atıyor herkes
Kırıyor ortalığı popüler heves
Günahtan çekiyor herkes bir nefes
Biz zalim olmuşuz,zalimse dünya

Gönülde kalmamış Allah korkusu
Yıpranmış imanın hassas dokusu
Yayılmış etrafa yalan kokusu
Biz zalim olmuşuz,zalimse dünya

Gururdan başımız daim havada
Sanki kalacağız bin yıl dünyada
Harcıyoruz günleri bir hiç uğrunda
Biz zalim olmuşuz,zalimse dünya

Küçüğün büyüğe yok hiç saygısı
Günü bu gündür yok gelecek kaygısı
Kimisi hiphopçu,repçi bazısı
Biz zalim olmuşuz,zalimse dünya

Büyükler küçüğe vermiyor değer
Bir toplum çökmez mi yoksa saygı eğer
Gün gelir deriz ki imtihanmış meğer
Biz zalim olmuşuz,zalimse dünya

Bu gidiş sonumuz yıkım olacak
Ecdadın ahları mezar kazacak
Bakalım tarihler neler yazacak
Gün ola herşey bilinir elbet

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/138547/zalim-dunya.html>

OL BE YAR!!!

[italik] Hayal meyal hatırlıyorum
Rüyalarımın yadigarı yüzünü
Ah rüyalarımda olmasa
Nasıl görürdüm seni ?
Ya da görebilir miydim acaba ?
Hasretinin sıcaklığıyla genleşen zamanda
Bilmem kaç iklimde soldu tomurcuğun umutlarım
Sen gittin gideli
Bilmem!
Kaç yaralı kırlangıç
Sığındı mülteci gönlüme...

Oysa defalarca demiştim ki
Demiştim ki
Umut verme bana sevmeyeceksen eğer
Senin vedaların bile bir merhabayken
Şimdi bilemiyorum hangi sözlerinin
Yüreğimin hangi bam teline değdiğini
Bilmiyorum şerha şerha sana yarılan yüreğimin
Hurileri kışkıandıran güzelliğin karşısında
Hangi gönül vadisinde secdeye gittiğini
Sen
Benden sana kul olmamı istedin
Ben Rabb'ime bile kul olamazken
Oysa fark edemedin
Zaten esirin olduğumu...

Yine defalarca söylemiştim sana
Bana sensizlikten bahsetme,haberim var
Senden bahset biraz,senden be yar diye
Sen ısrarla sensizlikten bahsederken
Şimdi bir ressam gibi
Sensizliğin duvarına çiziyorum seni
Sürüyorum hasretin namlusuna
Simsiyah bakışlarını
Ve her gece
Her,gece olduğu zaman
Geçip aynanın karşısına
Birkez daha vuruyorum kendimi
İşlemiyor mu ne bu kurşun bana artık
İntiharın ardından kana bulanmıyor
Başımı koyduğum yastık
Ölümsüz mü oldum dersin
Yoksa sensizliğin mermisi kurusıkı mı...

Ya topla yeşersin diye
Çöllere ektiğim umutlarımı
Ya da bana geri ver artık yemyeşil bakışlarımı
Şimdi söyle sevinmeli miyim ölmediğime
Seni bulamazken simsiyah gecelerimde
Sevinmeli miyim ?
Sensiz göreceğim rüyalarım
Yar...Yar...
Zaten gecelerde yoksun
Gündüzler hayal

Bari dūřlerimde
Bir yūz gōrūmlūđū kadar
Ol be Yar
Ol be Yar
Ol....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/138857/ol-be-yar.html>

YEŞİL GÖZLERİM!!!

[italik] Çözülmez,karmaşık;nice sırları
Bellidir hayatın,derin izleri
Kim bilir ne söyler,nice sözleri
Her zaman hüznü,yeşil gözlerim

Söyemez kimseye,tek bir sırrını
Bilemez hiç kimse,onun farkını
Acılar yoğurur,garip harsını
Her zaman hüznü,yeşil gözlerim

Gariptir halleri,deli misali
Bakışı pek yaman,yok hiç emsali
Sinesi pür yare,yoktur mecali
Her zaman hüznü,yeşil gözlerim

Dağında kurumaz,binbir pınarı
Öldürmez ağlatır,aşkın kahırını
Mevsimi hep kıştır,yoktur baharı
Her zaman hüznü,yeşil gözlerim

Göremez uzağı,sisli havası
Buruktur,eziktir;hazin davası
Günbegün artıyor,sevda sancısı
Her zaman hüznü,yeşil gözlerim

Çisesi vuruyor,kirpiklerine
Bir ortak bulunmaz,çektiklerine
Suskundur,dilsizdir;gördüklerine
Her zaman hüznü,yeşil gözlerim

Bilinmez gecesi,ne de gündüzü
Yokuştur çıkamaz,hayatın düzü
Sürgünde,firardır,bin bir sündüzü
Her zaman hüznü,yeşil gözlerim

Bağında bülbülü,nerde bilinmez
Kaderi kötüdür,inan silinmez
Gecesi gündüzü,birdir fark etmez
Her zaman hüznü,yeşil gözlerim

Mazisi karanlık,hazin öyküsü
Söylenir dillerde,farklı türküsü
Mıhlı bakışına,nefret süngüsü
Her zaman hüznü,yeşil gözlerim

Her zaman yağışlı,puslu havası
Bulunmaz hekimi,yoktur devası
Acıdır,zehirdir;bin bir meyvası
Her zaman hüznü,yeşil gözlerim

Zifiri karanlık,gökyüzü rengi
Kayıplarda eşi, bulunmaz dengi
Gün gelir çekilir,hayat kepengi
Her zaman hüznü,yeşil gözlerim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/139075/yesil-gozlerim.html>

ŞEHİRİN KIZLARI!!!

[italik] Kimisi sarışın kimisi esmer
Öpücük atsan hemen gülümser
Ayıramazsın tekini hepsi benzer
Şehrin kızları şehirli kızlar

Bir kilo boyayı sürerde gezer
Arada lavaboda makyaj tazeler
O parkta bu parkta günleri ezer
Şehrin kızları şehirli kızlar

Beğenmiş kendini çok çalım atar
Sorsanız güya da ağırdan satar
Vallahi aptaldır kaçırısan kaçır
Şehrin kızları şehirli kızlar

Gözüne takar renkli lensleri
Yanında dövme bir de serseri
Kafede diskoda ezer günleri
Şehrin kızları şehirli kızlar

Şımarık pek çoğu ana kuzusu
Hamuru buradan başkadır suyu
Acayip çözülmez çoğunun huyu
Şehrin kızları şehirli kızlar

Giyinir marka beğenmez pazarı
Sevmezse hediyeni basar ahu zarı
Düşünmez ölümü ne de mezarı
Şehrin kızları şehirli kızlar

Gözünü sürmeler sürer rujunu
Bir günde on sefer siler huyunu
Evela bakarda süzer boyunu
Şehrin kızları şehirli kızlar

Ya bira içecek ya da cin tonik
Gülersin haline inan ki komik
Hastalık aynı sanki kronik
Şehrin kızları şehirli kızlar

Gönlüne uğramaz Allah korkusu
Sinmiş üstüne yalan kokusu
Yaksan ateşte yanmaz dokusu
Şehrin kızları şehirli kızlar

SÖZÜMÜZ İNSANLIKTAN ÇIKMIŞ OLANLARA.ANLAYAN ANLAR....SAYGILAR...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/139391/sehirin-kizlari.html>

DELİ KIZ!!!

[italik] Her şey oyun gibi başladı önce
Deli oldu yüreğim seni görünce
Anlattım derdimi kendi halimce
Sevdim seni anla,anla deli kız

Kapıldım sevdanın meltemlerine
Savurdu hasretin eteklerine
Vurunca sevdanın yüreklerine
Sevdim seni anla,anla deli kız

Şimdi her şey anlamsız sanki
Sevmem başkasını,sevmem inan ki
Öyle bir düş,öyle hayal ki
Sevdim seni anla,anla deli kız

Tutuştı yüreğim,cayır cayır yanıyor
Her deminde hayatım,inan sana kanıyor
Ne Leylayı,ne Aslıyı;gönül seni arıyor
Sevdim seni anla,anla deli kız

Sen yokken hayatın yoktu anlamı
Binidi gönlümün hem derdi hemde gamı
Sen geldin ya,işte buldum ilhamı
Sevdim seni anla,anla deli kız

Sürükledi sevdan attı ataşa
Bakışlarım esirin,sözlerim başka
İnanmazdım sen yokken,fani bir aşka
Sevdim seni anla,anla deli kız

Bilemem şimdi ne olur halim
Dizlerde derman yok,yok ki mecalim
Kısmetimde sen varsın,senmişsin falım
Sevdim seni anla,anla deli kız

Yüreğim yanıyor,sensin merhemim
Kimsede gözüm yok,sensin sevdiğim
Bir deli,bir asi senle yüreğim
Sevdim seni anla,anla deli kız

Bulunmaz sensiz geçen bir anım
Her şeyim sensin,sensin hayatım
İşte bağırıyorum,budur ahvalim
Sevdim seni anla,anla deli kız

Tarife yetmiyor kelimelerim
Yazarken adını titrer ellerim
Bir başkayım senle,başka hallerim
Sevdim seni anla,anla deli kız

Sevmez misin beni,inan bilemem
Kalbime yazmışım,seni silemem
Değil yıllar,asırlar geçse yine vazgeçmem
Sevdim seni anla,anla deli kız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/139780/deli-kiz.html>

HELAL EYLEDİM!!!

[italik] Savurdu felek,kırdı dalları
Viran eyledi,gönül bağları
Saramadığım nazlı kolları
Sarsın başkası,helal eyledim

Çaktılar kibriti,sönmüş közlere
Verdiler yarimi yaban ellere
Bakamadığım siyah gözlere
Baksın başkası,helal eyledim

Kesildi gönlümün aşk çınarları
Tutuştı yanıyor yar çıraları
Tadamadığım bal dudakları
Tatsın başkası,helal eyledim

Muradı kötüymüş yaban ellerin
Dalında soluyor tüm hayallerin
Deremediğim gonca güllerin
Dersin başkası,helal eyledim

Garibim dünyada eksik bir yanım
Tutuştü yüreğim,tül tül dumanım
Vuramadığımı nazlı ceylanım
Vursun başkası,helal eyledim

Dileğim çok imiş,zalim kadere
Sürükledi kolumdan,attı kedere
Değemediğim tatlı dillere
Değsin başkası,helal eyledim

Kapadılar yolları tüm sevenlere
Vurdular prangalar,seven dillere
Dokunamadığım zülûf tellere
Dokunsun başkası,helal eyledim

Kötüymüş ellerin,zalim özleri
Sönmemiş volkanım,yanar közleri
Duyamadığım şirin sözleri
Duysun başkası,helal eyledim

Yollarda bellidir,ayak izleri
Kem bakmış ellerin yaban gözleri
Göremediğim perçem yüzleri
Görsün başkası,helal eyledim

Saklıdır gönülde tüm hatıraları
Vuruyor arşa yar figanları
Öpemediğim gül yanakları
Öpsün başkası,helal eyledim

Garipmiş milletin,garip halleri
Şer gelir evinden,şer haberleri
Saramadığımı ince belleri
Sarsın başkası,helal eyledim

Sakladım içimde.son bakışını
Kirlitem tertemiz,bulut aşkını
Öpemediğim hilal kaşını
Öpün başkası,helal eyledim

Kokladım yarimin gül yaprağını
Dağlandı sinem çekti ahını

Açamadığım tel duvağını
Açsın başkası, helal eyledim

Uğradı düşüme nazlı bir peri
Tutuştı gönlüm, yanar külleri
Alamadığım nazlı dilberi
Alsın başkası, helal eyledim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/140009/helal-eyledim.html>

ELİN OLDUĞUN GECE!!!

[italik] Dokunsan yarama, çıkar bin ahım
Sensin sevabım, sensin günahım
Gelir Azrail'im, gel der Allah'ım
Elin olduğun gece

Kanayan yaraya neylesin tuzlar
Kararır gündüzler, söner ışıklar
Yıkılır dağlar, deryadır buzlar
Elin olduğun gece

Ne çaredir hekimler, gönül derdime
Gökte melekler ağlar halime
Susarım, kilit vururum dilime
Elin olduğun gece

Dilimde sen varsın, gönlümde her an
Silemez hasretini şu zalim zaman
Maziye süngeri çekerim, inan
Elin olduğun gece

Birer birer düşer gökte yıldızlar
Söner hayaller, biter umutlar
Simsiyah olur, gökte bulutlar
Elin olduğun gece

Koparamaz seni benden zalim kibir
Gönlümde duan var, dilimde tekbir
Kadehi, şarabı kırarım bir bir
Elin olduğun gece

Yazılır anlıma kara yazgılar
Biçilir kefenler, hazır tabutlar
Huzur-u ilahta, Rabb'im yargılar
Elin olduğun gece

Mazide kalır senli anılar
Diner yağmurlar, kurur topraklar
Asude, beyhude sensiz bakışlar
Elin olduğun gece

Sayamam şimdi, şu dertlerimi
Her biri bir yara, köz eder sinemi
Bir hançerle keserim gövdemi
Elin olduğun gece

Bilemem inan gönül yaşımı
Çürütür ihanet, aciz naşımı
Aldatırsan çatarım kaşımı
Elin olduğun gece

Nicedir ağlarım senin uğruna
Ömrümü harcadım sevdan yoluna
Harcarım bu aşkı, kıyarım sana
Elin olduğun gece

Sen yokken acıyor canım
Gittin gideli, koyu akar kanım
İhanet edersen, sana kıyarım
Elin olduğun gece

Senle geçen günlerimi ararım
Zalim sevdalara kanarım

Cehennemde yanar gibi yanarım
Elin olduğun gece

Sana yalan söylemem,sende bilirsin
Dön desem sanki,döner gelir misin
Ben eririm,sende eriri misin
Elin olduğun gece

Ne zaman bana varırsan sevdam
Durulur gönlüm,biter řu kavgam
Her anım neşe,her anım bayram
Benim olduğun gece

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/140864/elin-oldugun-gece.html>

BENİDE GÖTÜR!!!

[italik] Beni de götür,
O en sevgilinin diyarına,ey peri
Hurilerden çaldığın
Cennet öpücüklerinden birini
Kondur solgun ruhuma
Ruhum yalpa yaparken günahlarla
Sığamıyorum fani dünyaya
Hep eksik kalıyor bir yanım
Hani derler ya
Bir ayağı çukurda,diye
Ben gömülmüşüm
O en kuytulara
Hazır sıkışmışken köşeye
Hazır,ruhumu hazırlamışken körebeye
Beni de al götür
Seher vakti türküleriyle

Sen ki,
Her gün bu diyardan,öte diyara
Yolcu taşırırsın
Metrelerce uzun treninle
O trenin vagonlarından birine
En köhnesine bile razıyım
Yeter ki ,götür beni
Masumlar ülkesine
Yeter ki,bana da bir bilet ayır
İnan ki,onca yolu ayakta tepmeye bile
Demem hayır
Beyhude bir hayatın
Son nabızı atarken damarlarımda
Tadamadığım sükutu anlat bana
Ve cevap ol
Boğazımda düğüm olan
Amansız sorularıma

Hangi kılıkta,
Ve ne suretle geleceksin bana?
Bedenim titreyip,
Ruhum parmak uçlarından çıkarken,
Gözlerimde tatminkar bir bakış mı olacak?
Yoksa,titreyip can veren bedenden geriye,
Son bir hıçkırık mı kalacak?
Öfkeme katık ettiğim gözyaşlarım,
Cehennemin kaç kat dibinde buluşacak ateşle?
Yoksa,buluşacaklar mı cennetin zemzemleriyle?
Gülüşlerime gizlediğim günahlarımı,
Hangi cehennem ateşi kavuracak?

Biliyorum!
Bilmek istiyorsun
Neden gelmek istediğimi,
Bil o halde
Başımı çevirdiğim her yerden
Şer yağarken yeryüzüne
Nasıl pek olurum bu halde?
Günde,
Bilmem,kaç bin masum insan katledilirken,
Görmedim diyebilir miyim?

Atmazken sükutun nabzı damarlarımda,
Mutlu olabilir miyim fani dünyada?
İşte böyle amansız bir dert bu,
Kemirir her gün,her hücremi
İşte bu nedenle
Gönlüme çaktığım yarı buçuk
İman pusulasıyla
Yol almak isterim bulutlara
Günahlarımla harlanan ateşin
Gazabından korktuğum için söylerim
Ölüm türküsünü
Gelmek isteyişimin sebebi
Kaldıkça ağırlaşan
Ve taşıyamadığım
Günah heybemin tonlarca yükü

Biliyorum!
Sözlerimin senin için
Hiçbir anlamı yok
Senin kulakların aşına
Avare geçmiş ömürlerin yakarışlarına
Oysa ne çok isterdim
Son demlerindeki hayatın
Çaresiz çığlıklarını duyabilmeni
Bir duyabilseydin
Belki anlatabilirdim sana
Benim için gitmenin
Kalmaktan daha mühim olduğunu
Ve beklide anlatabilirdim sana
Dünyadaki pisliklerden kaçmak için
Cehenneme bile razı olduğumu...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/141432/benide-gotur.html>

GİT!!!

[italik] Yürekte
Hatırladıkça patlayan
Bir hicrandı
Yaşanan yıllar
Hayatımın miladı gibi ayırdığım
Senli ve sensiz yıllar
Her gidişinle
Dalından düşen yaprak misali
Düştü gönül ağacından umutlar
Giderken
Kalbimden söktüğün umutlar
Dönüşlerinde pusulan mı olacaktı da
Her seferinde
Her birini ekin yollara?
Yoksa, yeşersinler diye mi
Dağıldı her biri farklı uçlara?

Giderken bin bir sitemle gittin
Hesap sorarak terk ettin
Benim kanayan yüreğim varken
Elindeki çizimin hesabını
Bana mı soruyorsun yar?
Nedensiz sitemlerinin nedeni
Suçunu örtmek mi?
Yoksa, henüz doğmamış bir aşkı
Maziye gömmek mi?

Biliyor musun?
Aslında,
Sen benim çözemediğim
Tek bilinmeyenli denklemimdin
Ne gitmelerine
Anlam verebildim, zamansız
Ne de dönmelerine
Akıl erdirebildim, hesapsız
Okyanus kıyısına vuran
Gel-git dalgalarının bile bir manası varken
Yaptıklarına anlam veremedim
Doğmamış bir aşkı yaşarken
İşte bu bilinmezliğin ortasında
Her gidişinden sonra
Ne bıraktın ardında
Yıkık dökük kalpten başka?
Ve her gidişin
Yeni terk edişlere gebeyken
Senin elvedalarına karşı
Benim vedalarımın esamesi
Okunur muydu kara kaplı kitapta?
Habersiz miydin elvedalarının
Aslında
O kitabın sonu olduğundan
Yoksa,
Hiçbir şey anlamıyor muydun okuduğundan?

Şimdi git,
Hadi git yine
Bu defa sitem etmiyorum sana
Gittiğin için
Edemem de
Ama kalman için

Önünde diz çökmem de
Git
Hadi git yine
Ben nasılsa
Nasılsa
Bıraktığın yerde
Bekleyeceğim seni senelerce...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/142298/git.html>

OH OLSUN SANA!!!

[italik] Ömrümün ebedi,sensin güneşi
Bulunmaz aşkının,yoktur bir eşi
Serilmez dediğin,sevdanın leşi
Serdim ya NURTANEM,oh olsun sana

Çektim üzerinden,siyah tülünü
Göründü perçemin,gördüm yüzünü
Derilmez dediğin,gonca gülünü
Derdim ya GÜLTANEM,oh olsun sana

Getir el basayım,ulu Kuran-ı
Mahşerde kurulur,Rabb'in divanı
Yakılmaz dediğin,gönül çıkarı
Yaktım ya BİRTANEM,oh olsun sana

Seninle bulurum,ben huzurumu
Kaparsın,örtersin;her kusurumu
Kırılmaz dediğin,sert gururumu
Kırdım ya KARTANEM,oh olsun sana

Üstlendim aşkının,tüm günahını
Yalvardım Rabb'ime,çektim ahını
Çalınmaz dediğin,gönül kapını
Çaldım ya CANTANEM,oh olsun sana

Sakladım zihnimde,gül gülüşünü
Unutmak mümkün mü,kor öpüşünü
Görülmez dediğin,sevda düşünüy
Gördüm ya NURTANEM,oh olsun sana

Canıma can oldun,ömrün yosunu
Koklarım seninle,aşk kokusunu
Vurulmaz dediğin,gönül kuşunu
Vurdum ya NARTANEM,Oh olsun sana

Çekerim cilveni,hemde nazını
Çalarım aşkıma,sevda sazını
İçilmez dediğin,gönül hapını
İçtim ya NURTANEM,oh olsun sana

Gülüşün ömrüme,bahardır inan
Ömrüme senedir,seninle bir an
Aşılmaz dediğin,o uzun zaman
Aştım ya KARTANEM,oh olsun sana

Gelirsen bulacak,aşk ferahını
Silecek derdini,hem de gamını
Çekilmez dediğin,aşkın kahrını
Çektim ya GÜLTANEM,oh olsun sana

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/142982/oh-olsun-sana.html>

ADINI YAZDIM!!!

[italik] Sıkıştırır kalbi,baksa maziye
Akılda anılar,vurur sineye
Kalbimde bir ömür,kalasin diye
Adını içimde,kalbime yazdım

Bomboş sokaklarda,döndüm kediye
Yürürüm sadece,bir harabeye
Bastıkça ismini,anayım diye
Adını yoldaki,taşlara yazdım

Selamım gökteki,o sevgiliye
Kul olamam ondan,başka kimseye
Bulutlar yoldaşın,olsunlar diye
Adını gökteki,buluta yazdım

Her zaman muhtaçtır,gönül ilgiye
Tanımaz sınırı,gelmez ölçüye
Denizler adınla,köpürsün diye
Adını ummanda,sulara yazdım

Çıkarıp gönlümü,attım dereye
Götürür damlalar,bilmem nereye
Denize karışıp,yıkansın diye
Adını sahilde,kumlara yazdım

Düşmüşüm karanlık,kör cendereye
Her yanım simsiyah,benzer öcüye
Önümde ışığım,olasın diye
Adını anlımın,üstüne yazdım

Tutulunca gönül,sert bir tipiye
Kalbimin üstüne,açtım şemsiye
Anlımı beş vakit,koyayım diye
Adını namazlık,kilime yazdım

Ezanlar vurunca,yeşil vadiye
Namaz kılmak için,koştum camiye
Doksan dokuz kere,anayım diye
Adını camide,tespihe yazdım

Bakışın bir fener,ışık geceye
Sıkıştı duygular,o üç heceye
Her gece üstüme,alayım diye
Adını yorganım,üstüme yazdım

Gezginim dünyada,ten ölesiye
Ayaklar emanet,ruh veresiye
Dağlarda yanımda,olasın diye
Adını dağlara,taşlara yazdım

Bitecek bu ömür,ölüm hediye
Azrail gelecek,her bir faniye
Cennette yanımda,olasın diye
Adını mezarım,taşına yazdım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/143645/adini-yazdim.html>

GELDİ!!!

[italik] Tutuştı her yanımla,köz köz yanarım
Közüne közümü,katasım geldi
Kavruldu gönlüm,suya kanarım
Aşkını eritip,içesim geldi

Çörelmiş saçıma,yer yer beyazım
Hepsini başımdan,yolasım geldi
Haykırsam dağlara,çıkamaz avazım
Kaldırıp dağları,atasım geldi

Boynuma urgandır,bin bir kederim
Kederim başımdan,atasım geldi
Güldürmez yüzümü,zalim kaderim
Kadere kaşımı,çatasım geldi

Beynimde hayalin,gün gün solunca
Çıkarıp beynimi,ezesim geldi
Gözlerim ıslanıp,yaşla dolunca
Çağlayan misali,akasım geldi

Simsiyah karanlık,tüm yazgılarım
Hepsine bir silgi,çekesim geldi
Kazıp en tenhaya,kendi mezarım
Ölmeden içine,giresim geldi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/144333/geldi.html>

YABANCI!!!

[italik] Çalarken ayrılığın son besteleri
Karşımda hayalin dondu yabancı
Kırılıp gönülde tüm gül desteleri
Ömre ölüm nefesi kondu yabancı

Nefretim gülleri açar aheste
Hepsine gözyaşımı döktüm yabancı
Dolanırken dillerde bir buruk beste
Dizlerimin üstüne çöktüm yabancı

Cevapsız onca soru kurşun içimde
Amansızca sineye vurur yabancı
Hayalin gözlerimde cansız biçimde
Konuşmaz,söz söylemez durur yabancı

Sanma ki hatıralar yaşıyor bende
Hepsine kurşun sıkıp gömdüm yabancı
Yeşeren umutlarım soldu bedende
Önlerinde duaya çömdüm yabancı

Bakışların gönlüme bir çizik attı
Kanadı anıların sızdı yabancı
Karanlık gecede kalp sensiz yattı
Şimdi kalbim virane ıssız yabancı

Uğurlarken cennete son umutları
Kadere milyon sitem vardı yabancı
Çizilirken aşkımın son hudutları
Usluca saça düşen kardı yabancı

Ne kadar uğraşsan da bu dert amansız
Merhemleri eline alma yabancı
Kök saldı bu acılar bizde zamansız
Merhemleri yareme çalma yabancı

Şu dilime vurduğun sus kelepçesi
Parçalandı vedanla inan yabancı
Yazılırken sevdama suç dilekçesi
Zindanlara atılan bu can yabancı

Çiziyorken camlara soluk hayalini
Gönlümde anıların vardı yabancı
Bitirirken bu buruk sevda masalını
Yaptıkların yanında kardı yabancı

Vedaların gönlüme mezarlar kazdı
Kelimelerin beynimde dondu yabancı
Vedadan arta kalan koca enkazdı
Ömrüme yazdıkların sondu yabancı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/144986/yabanci.html>

AĞLADIM!!!

[italik] Aklıma gelince güzel yıllarım
Aynada cismime baktım ağladım
Kötüye çıkınca bütün fallarım
Bir sigara daha yaktım ağladım

Saçımda beyazı tel tel bulunca
Elime cımbızı aldım ağladım
Gönülde anılar gün gün solunca
Mazi denizine daldım ağladım

Yakınlar olunca ayağa uzak
Giden gençliğime baktım ağladım
Kurulunca bin bir görünmez tuzak
Sineye yumruğu çaktım ağladım

Kedere yelkeni açınca kader
Yelkenine soluk verdim ağladım
Sineyi fırtına edince heder
Gönlümü çarmıha gerdim ağladım

Yanımda sevenler bir bir ölünce
Kaldım bir başıma sustum ağladım
Zalimler del olup neşem bölünce
Kinimi önüme kustum ağladım

Kederler ömrüme ani dolunca
Feleğe bir sual sordum ağladım
Soruma cevabı hüsrana olunca
Cevabını hayra yordum ağladım

Aklıma gelince veda sözleri
Hepsinden bir türkü yazdım ağladım
Düşürünce tetik siyah gözleri
Ömrüme bir mezar kazdım ağladım

Seneler bedende yakınca ateş
Tükenen ömrüme yandım ağladım
Ufkumda batınca doğan her güneş
Ölümü dilimde andım ağladım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/145563/agladim.html>

ÖLDÜRDÜM SENİ!!!

[italik] Kalemimle öldürdüm seni
Buz bağlayan bir sevdanın
Yosun kokulu gövdesinde
Ve gömdüm seni
Yılların kazmaladığı anlımın
En derin çizgilerine
Kapattım üzerini
Her tel beyaz saçımla
Ve suladım karanfillerini
Simsiyah gözyaşlarımla
Aklıma düşen onca anıya
Attım bir çizik
Akıl firar,akıl kayıp
Sevda yitik...
Artık olmayacaksınız
En berrak
Ve en mutlu günlerimin kabusu
Kırıldı beni vurduğun
Silahın namlusu

Darmadığın odamda
Seni hatırlatan her şeyi
Kaldırıp attım çöpe apar-topar
Kaldırdım oturduğun kanepeyi
Yattığın çarşafı yaktım
Günahkar bedenini yakar gibi
Duvardaki resimlerinin
Hepsini indirdim
Yerlerine yalnızca
Boş çerçeveleri astım
Yalnızlığımı anlatsın diye
Ruj izini bıraktığın
Bütün bardakları
Kırdım kahrolası suratında
Kaldırdım,hala hayalini taşıyan
Puslu aynaları
Dolabındaki onca eşyanı
Götürüp şehrin diğer ucuna
Dilencilere dağıttım
Yakınlarda onları görüp
Seni hatırlamayayım diye
Ve bozdu bana yaptığın
Tüm büyüleri
Yırttım umutlarıma diktiğin
Beyaz kefenleri
Yeniden doğdum
Şimdi
Düşür bakalım şavkını
Güneşin üstüne
Üşütebilcek misin güneşi
Dene bir hele
Dene

Ve şimdi
Şimdi boş bir odanın
Simsiyah duvarlarıyla konuşuyorum
Geceye sürdüğüm fırçayla
Çaresizliğin tualine
Çiziyorum bir şeyler
Resme uzaktan bakınca

Anlıyorum ki
Anlıyorum ki
Kalemimle öldürmüşüm seni
Buz bağlayan bir sevdanın
Yosun kokulu gövdesinde
Anlıyorum ki
Katletmişim seni
Buz bağlayan bir sevdanın
Yosun kokulu gövdesinde
Katletmişim...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/146548/oldurdum-seni.html>

AŞKA SÜRGÜN!!!

[italik] Aşka sürgün anlar doğuruyor
Zifiri geceler
Akla gelince
Zikri zor heceler
Adresi meçhul
Kör kurşun misali
Vuruyor sineye
Gece mermileri
Ve sevdam
Bir güvercinin kanatlarında
Yol alıyor
Uçsuz bucaksız cennete doğru
*****

İşte bu nedenle
Gönül nöbetçileri
İsyan bayrağını çekiyor
Fethedilmemiş
Son gönül kalesine
Ve bu nedenle uçuyor
Sevda güvercinleri
Kış gelmeden güneşe
Bu nedenle kızıyorum
Beni geceye teslim eden gündüze
Gündüzleri sevsem bile
*****

Zulamda
Gündüzden kalma
Onca ışıkla
Dalıyorum,simsiyah gecenin koynuna
İstemesem de
Ve o dinç çehresiyle
Belirirken gece
Yorgun silüetimin önünde
Yama yapmağa çalışıyorum
Gecenin zifiri kalbine
Pervasızca...
*****

Aynı anda
Damarlarımda
Çılgık çılgına dolaşan kanım
Sıçrarken yarım aklıma
Soluksuz kalır
Kanı pompalayan kalbim
Durur nabzım
*****

Ardından bir avaz çıkar
Miskin dudaklarımdan
Yankılanır boşlukta
Ve yalpalanıp dinç gecede
Geri döner
Adresi meçhul
Kör kurşun misali
Vurur yüreğimin ortasına
Ve yeniden can verir sevdam
Karanlıkların koynunda....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/148002/aska-surgun.html>

GÜN(AH)!!!

[italik] Günahsız geçmiyor inan bir anım
Tükeniyor ömrüm doldu zamanım
Hasretle kavruldu şu aciz canım
O'nadır özlemim,O'nadır ey yar

O'ndan ayrılalı her gün, ahım var
Hak'tan ayrılalı her, günahım var

Zalim bir dünyanın esiri oldum
Yaşamdan soğudum hayata doldum
Özlemi eritti günbegün soldum
O'nadır hasretim,O'nadır ey yar

O'ndan ayrılalı her gün, ahım var
Hak'tan ayrılalı her, günahım var

Lal olmuş dilimiz Allah'ı anmaz
İlahın aşkıyla tutuşup yanmaz
Kul olan aşıklar batıla kanmaz
O'nadır tüm duam.O'nadır ey yar

O'ndan ayrılalı her gün, ahım var
Hak'tan ayrılalı her, günahım var

Çisil çisil gözden boşanır yaşım
Mahzunum onsuzken eğitir başım
Titremez yüreğim kocaman taşım
O'nadır hasretim,O'nadır ey yar

O'ndan ayrılalı her gün, ahım var
Hak'tan ayrılalı her, günahım var

Fikrime bulaşmış arsız duygular
Gözlerim mahşeri her an kurgular
Huzur-u İlah'ta Rab'bim yargılar
O'nadır inancım,O'nadır ey yar

O'ndan ayrılalı her gün, ahım var
Hak'tan ayrılalı her, günahım var

Nefsim düşman bana harama çeker
Günah defterime günahlar eker
Rahmanın hasreti yakar kül eder
O'nadır özlemim,O'nadır ey yar

O'ndan ayrılalı her gün, ahım var
Hak'tan ayrılalı her, günahım var

Gezgin'im derim ki sensin tek aşkım
Gülistan bağında ilahi meşkim
Her yanım harabe virane köşküm
Sanadır hasretim,sanadır ey yar

Senden ayrılalı her gün, ahım var
Senden ayrılalı her, günahım var

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/149506/gun-ah.html>

MATEMATİKSEL DÜNYA!!!

[italik] Bilirsin

Oldum olası çok severim matematięi

Bazen

Kelimelerde bulamadığım

Onca ahengi

Bulurum onda

Dilimin ucuna gelip de

Yazamadığım onca şeyi

Söyler bazen

Açıklık getirir yaşama

Bir fonksiyonun türevi gibi

Hayatın türevini alır matematik

Türev öte dünyadır hep

Bazen

Kolları aşağı bakan bir parabolün

Tepe noktasında görünür yaşam

Bazen de

Bir hiperbolün kollarında

Çemberin denklemini yazar gibi

Yazarım bazen dünyanın denklemini

Trigonometride görürüm

Eğim yapan ekseninin dar açısını

Bazen

iki bilinmeyenli denklem gibi

Köklerini bulmağa çalışırım da dünyanın

Nedense

Hep sıfırdan küçük çıkar

Denklemin diskriminantı

Limitini alırken dünyanın

Hep eksi sonsuza yaklaşır ömrü

Ve hep düşük çıkar

Sonsuzluk olasılığı

Bir karmaşık sayıyı

Çözümler gibi

Çözümlemeęe çalışırım dünyayı

Hep dördüncü bölgede görürüm

Kutupsal noktalarını

Bir eşitsizliğin gölgesinde

Hep sıfırdan küçükken

Dünyanın denklemini

Payını sıfır yapar yaşam

Ve paydasını tanımsız yapar yaşı

Ne tuhaf değil mi

Tanımsız bir dünya

Yanılıyor muyum yoksa

Bu yaşananlara bakınca...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/156337/matematiksel-dunya.html>

KIZ KULESİ'NDE BİR KIZ!!!

[italik] Kız kulesinde bir kız
Yüreği avuçlarında
Üzüm sepetiyle gelen yılanın
Başını ezmiş yüreğiyle
Avuçları kan-revan içinde
Yaşıyor o gün bu gündür
Kimsesizliğin ortasında
Yalnız biçimde
Buna rağmen
Koparmış sevmeleri aklından
Asmış kulenin yaşlı pervazlarına
Sararsınlar diye
Ve Yeditepe'ye inat
Dalıyor suskunluğu Haliç'e
Elek elek
Batık mazi çıkarıyor derinlerden...

Sandallardan
O'na gül atan delikanlılara
Duvarından söktüğü
Taşları fırlatıyor
Çöktü çökecek üzerine duvar
Belki bir taş sonra
Belki de iki...
Ve sonra
Bakıp bakıp kaçıyor
Kulenin pencerelerinden
Gül atmaktan
Yorgun düşen delikanlılara
Ve bin ahı sıkıştırıyor
Beddua etmekten yorulan
Bezgin dudaklara
Son bir gayretle konuşuyor
Konuşuyor ama nafiye
Sarhoş sarhoş hıçkırıklar
Dökülüyor kelimelerinden
Sözlerinde manadan eser yok...
Yemyeşil üzümler dururken
İlla da
Sararmış üzüm istiyor benden
Ve üzüm bağlarını sarartan
Sarmaşıkları besliyor
Üzüm bağlarına inat

Sarmaşıklar
Sarmış kulenin duvarlarını
Ve Kız Kulesi'nde bir kız
Önce gözbebekleriyle boğuyor
Ve sonra
Üzüm bağlarına akıtıyor
Tuzlu gözyaşlarını
Kim demiş ki
Sular yanmaz diye?
Öyleyse,
Haliç'in ortasındaki
Bu amansız yangın niye?
Kimden çıkıyor bu duman?
Yeditepe'ye savrulan
Bu küller kimin?

Kız kulesi'ndeki kızın,
Yanakları neden kırmızı?
Gözlerinden süzülen
Gözyaşları mı yaktı yanaklarını,
Yoksa utancı mı?
Bilinmez niye...

Kız kulesi'nde bir kız
Yeşil Çam'a bakıp bakıp
Yalnız kadını oynuyor
Haliç'in ortasında
Dondurmuş hayatın karelerini
Jönsüz bir filmin
En heyecanlı noktasında
Marmara'ya yazıyor
Filmin sonu diye
Ama!
Bilmiyor ki suya yazı yazılmaz
Yeditepe sahillerinden
Haliç'e açılan her sandallı
Siliyor sudaki son yazısını
Ve film yeniden başlıyor
Haliç'in ortasında
Kız Kulesi'ndeki kız için...

Kız kulesi'nde bir kız
Halka halka silinen
Son yazısından alıyor gözlerini
Çeviriyor gökyüzüne
Ay ışığı arar gibi
Ve sarmaşıkların altında
Dans eden duygularına inat
Çekiyor perdelerini hayata
Ay ışığı
Kayıp saçlarını tarar gibi
Akşama yakın
Kahverengi tonlar topluyor
Şafak üstü ağaçlarından
Zamanın onun için hükmü yok
Ha bir sene
Ha bir dakika
Ne fark var aralarında
İki harften başka
Zaman tüm hükümsüzlüğüyle
Hükmetmeğe çalışırken
Kız Kulesi'nde bir kız
Ellerinde binbir telaşla
Avuçlarını dönmüş semaya
Yalvarıyor Allah'a...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/158659/kiz-kulesi-nde-bir-kiz.html>

BABAMA MEKTUP!!!

[italik] Baba!
Dün akşam
Mezarının yanında
Titrek bir mumun alevinde
Okudum ahirden mektubunu
Hüznüm bulaştı bakışlarıma
Aklıma
Çocukluğumun yetimliği geldi
Örselenmiş bir hayatın
Ezikliğini hissettim omuzlarımda
Gece
Yüklendikçe yüklendi hüznüme
Annemin bakışları
Yadigâr gözlerimde
Dile kolay baba
Dile kolay
Tam yirmi iki yıl
Tam, seksen sekiz mevsim değişti
Kara güzün ardından
Ama
Bilir misin ki
O güzden sonra
Bizim için mevsimlerin farkı yok

Uzun zaman geçti baba
Hem de çok uzun zaman
Bilir misin?
Kaç ayakkabı eskittim
Bu köyün sokaklarında
Bilir misin?
Kaç pantolona yama yaptım
Gömleğimin kollarıyla
Bilir misin?
Kaç bayram yaşadım
Sensiz iklimlerin kucağında
Ve kaç şeker aldım
Çocukluğumun korkularıyla
Kaç cumadan sensiz döndüm, baba
Bilir misin?
Sana dair
Kaç hayali infaz ettim
Sorgusuz sualsiz
Kaç duyguya
Pranga vurdum habersiz
Bilir misin?
Kaç kez
Yüzüme kapadığım avuçlarımla
Çizgilerini doldurdu gözyaşlarım
Ve Fırat'a düşen
Nazlı bir kız gibi
İçlerinde
Çırpındıkça battı
Boğuldu bakışlarım
Bilir misin?
Dilimin ucunda
Nadaşa bıraktığım
Kaç ağıt koptu peşleri sıra

Annemim
Sekiz çilesi vardı

Sen iklimlerin ortasında
Senden sonra
Kader dokuzuncuyu doğurdu
Eskimeyen bakireliğiyle
Ve benim dudaklarımda
Bitmeyen bir isyanı
Çılgık çılgık
Feryat etti bakışlarım
Anlamadılar
Anlamadılar baba
Tuz bastılar
Onca kanayan yarama
Kanımla beraber aktı
Kanım kadar kırmızı gözyaşım
Şimdi
Sağ yanım
Kötürüm bir çocuğun bedenine
Sol yanım
Öfkenin kendisine ait
Ve zihnimde bir yığın çer-çöp
Zihnimde tomarla anı
İşgal etmiş aklımı
Firavun orduları
Ve gönlüm
Fethedilmeği bekleyen
Bir Mekke gibi

Sabrediyorum baba
Sabrediyorum
Feleğin çarkı
Dönecek elbet benden yana
İşte o zaman
O zaman
Bir bir oynayacağım kozlarımı
Zalim hayata
Deccalla
Rus ruleti oynayacağım
Köy meydanlarında
Altı patları önce kendi şakağıma
Sonra da
Yezidin şakağına dayayacağım
Nasıl olsa
Kefenim omuzlarımda
Korkmuyorum baba
Korkmuyorum
Yüzleştim korkularıyla
Mektubunu okuduğum gecenin
Hengâmeli sabahında
Hepsine bir kurşun sıktım
Umarsız çocukluğumun
Pervasız korkusuzluğuyla
Leşlerini attım
Ruhumun karanlık dehlizlerine
Bil ki
Üstümdeki bu teneşir kokusu
Onlara ait baba
Benim değil bu koku
Ben ölmedim daha
Ölmedim daha...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/160873/babama-mektup.html>

DÜŞ YOLCUM!!!

[italik] Düşlerimin yolcusu
Ben, bu gezgin ruhumla
Gezinebilir miyim, sol yanındaki Mısır'da
Bir cüzzamlı gibi
Kovulmuş olsam da, o şehrin sokaklarından
Yanar mı ayaklarım
Çöldeki kumlar misali
Çatlar mı?
Bir damla kızıl suya hasret dudaklarım
Kalır mı bedenim
Kum fırtınalarının altında
Canlı canlı mezara girer gibi

Milattan önceydi sana tutukluluğum
Asırlar sonra
Yine senin ellerinden geldi
Karamsar özgürlüğüm
Bana denizi gösterip
Şimdi git dedin, kızıla git
Asanla beraber git, dedin
Oysa ben, asamı bile yılan yaptım
Ayaklarının dibinde, onu bile göremedin
Şimdi söyle, söyle bu yaşlı Gezgin'e
Musa'nın Kızıl Deniz'i yardığı gibi
Yarabilir miyim böğrünü, اساسız
Hükmede bilir miyim sol yanındaki asi sulara
Musa'nın Kızıl Deniz'e hükmettiğı gibi
Boğabilirim miyim?
Kınından çıkmış, onca keskin sözü
Firavunu boğar gibi...
Ama yok!
Ben; asamı bile yitirdim, bu uğurda
Yolumda can verebilecek
Bir kavmim bile yok
Kaldı ki, peşim sıra gelsin
Bir tek gezgin bir ruh
Ki o da emanet
Kim bilir nerde ve nasıl can verecek

Ezelsiz ve ebedsiz bir yolculuğun
Bitkin yolcusu gibiyim, şimdi
Yürüye yürüye
Nasır tutmuş ayaklarım
Tur Dağı'nın zirvesine çıkarken
Bir mucize bekliyorum dağın zirvesinde
Musa'nın Tanrı'yla konuştuğı gibi
Bekliyorum seninle konuşmayı
Derken,
Ansızın sallanıyor sızım
Sağır karanlık sallıyor bu hülyayı
Yıkıcı bir depremden sonra
Musa'nın Tur Dağı'nda kaldığı gibi
Kalakalıyorum,
Yekûn yokluğun ve hiçliğin ortasında
Zaten, öteden beri
Bin bir yalanla gelmişim dağın eteklerine
O sarsıntının ardından, onca taş
Bu nedenle yıkılır, aciz bedenime

Dipsiz bir kuyunun en karanlık noktasından

Bin bir öfkeyle çıkarılmışım, Yusuf gibi
Kaç köle pazarında satıldım
Kaç kez esir bırakıldım, onca öfkeme rağmen
Ki en son
Musa'nın kovulduğu yere geldim
Tersyüz ettimse de gerçekleri
Olmadı Düş Yolcum, olmadı
Bedenim çıktıysa da zindanlardan
Naçar gönlüm kurtulamadı
Bakışlarım hala
Musa'nın esir tutulduğu zindanda
Zincire vurulmuş, ağlıyor
Sözlerimse
Yusuf'un atıldığı kuyuda
Kör karanlıkla dertleşiyor

Ve şimdi sen
Üzeri karla kaplı rüyalarımın
Zirvesine tırmanıyorsun ansızın
Hadi Düş Yolcum
Rüyalarımın zirvesinden
Gerçeğe, bana düş; Yolcum
Bak, Musa'nın esasını yitirdiği yerde
Kollarımı açtım sana, hadi düş
Düş ki, tutayım seni
Düş ki, uyanayım bu sağır uykudan
Açayım gözümü gerçeklere
Düş ki, hüznümü vereyim solan çiçeklere
Düş ki, yazayım adını gönül haneme
Benimsin deyeyim benim, cümle âleme
Düş ki, sükûtumun isyanı
Gönlümün girdabı bu anlaşılmaz hali
Kendi ellerimle atayım zindanlara
Ama bu halde
Yusuf gibi çıkmış olsam da kuyudan
Canhıraş kaçıyorum Mısır sultanlığından
Adım adım esarete
Adım adım sefalete
Ve de adım adım ölüme kaçıyorum
Kördüğüm, bütün yollarım
Hangi yöne dönsem, hep aynı gizler bulur beni
Tabelalar bile, tek yön gösterir
O yol ki, Mısır'a gider
Mısır'da zalim bir devran
Aşkî pareler...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/163633/dus-yolcum.html>

SAHİRE!!!

[italik] ah Sahire ah...
senin dudaklarına ayan gerçekler
benim dudaklarımdan sürgündü
eşkiyalar diyarına
nutuklar çekiyordun gönlümün meydanlarında
vaatler veriyordun duygularıma
her şeyim olacaktı, sen varken yanımda
oysa ben
gözlerinden kaçırıyordum sözlerimi
gözlerinden kaçırabildiğim sözleri
tükettik seninle, bir mirasyedi edasıyla
sözlerin bittiği yerde
ellerimizle konuştuk,karaborsa alemde
ben,bir bilet için yıllarca kuyruk beklerken
sen,elindeki biletleri yırtıyordun;hoyratça
mahşer yeriydi avuçların
parmakların zabıtaydı
yakaladığına, kurşun sıkıyordun avuçlarında
simsiyah bakışlarınla
ve durdun sonra
seninle birlikte durdu zaman
dindi avuçlarındaki hengame
sen oldun, avuçlarındaki savaşta kazanan
elindeki son bilete bakıp
götürdün kanlı parmağını dudaklarına
sus dedin,konuşma
konuşma,dilindeki kemer acıtsa da
oysa
hissettiğim acının tarifi yoktu,Sahire
kelmelerim boğuluyordu boğazımda
leş kokuyordu nefesim,bilet kuyruklarında
ve sen Sahire sen
sen hiçliğin ortasında
sen her şeyin farkında
ah sen Sahire, ah sen

dudaklarının üzerinde
sözlerinle buz tutan kanlı parmağını
üzerime doğrulttun aniden
irkildim bakışınla,belkide korktum
sen ise seslendin bana/küstah bir edayla
elindeki bileti gösterip
bu son bilet, dedin
haydi gel de al,ama
ama ben daha, bir adım bile atamadan
kavrayıp biletin belini
ikiye ayırdın kağıttan bedenini
sen ne yaptın, Sahire
sen ne yaptın?
elindeki son bileti
hem de benim biletimi
avuçlarında, paramparça ettin
beni bu karaborsa alemde
ömür boyu yaşamağa mahkum ettin
ah Sahire ah

elindeki son biletle beraber
yırttığın hayallerimden sonra
üç buçuk atıyor aşkın nabızı
çatlak damarlarımda

kangren olmuş gibi duygularım
kesip atmam lazım körelmiş uçlarını
komaya girmeden önce
ve gün ışımadan,gün ağarmadan
gütmem lazım zihnimdeki kağnıları
meçhul şehirlerin,aydınlık sokaklarına
oysa şimdi, kalp hastası gibiyim
karaborsa sokaklarda
hiç bir doktor ameliyat etmiyor kalbimi
ve hiç bir ilaç deva değil yarama
afyonlarla idare ediyorum,bu şehrin sokaklarında
korkuyorum Sahire, korkuyorum
korkuyorum,yığılacağım bir köşe başında
bedenim ıslanacak
soğuk kaldırımların tuzlu gözyaşlarıyla
korkuyorum tutan olmayacak kalpsiz bedenime
bir mezarım bile olmayacak belki de...

Sahire; Arapların kullandığı bir bayan ismi olup; büyüleyici güzel,büyücü ve uykusuz anlamlarına gelmektedir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/165679/sahire.html>

İKİ GÖZÜM!!!

[italik] hoşçakalın iki gözüm
size yarenliğim,yatsı olanadeki
yatsı oldu ve zamanın şamdanına diktiğimiz
gök kuşağı rengindeki mumun
titrek alevi söndü
bu yorgun şaire yol göründü
şimdi gitmek zorundayım,ama gitmeden önce
iki çift lafım var size
oturup göz yuvalarıma,dinleyin hele

şuursuz bir dünyanın
görünmez kapılarını aralarken ardı sıra
arkanızda kapadığınız kapılara,çok dikkat edin
ki o kapılar,ruhlarınızın üzerine çekilirse
yüreğinizin ebedi esareti başlar
taze gözvdelerinizde...

ah canımın yongası sağ gözüm
benim için sen
ceketimin cebinde taşıdığım,yeşil bir taşın
aklımdan geçmezdi seni yabana atmak/ama
gecenin cilvesi ki,mumun ışığı söndü artık
seni,karanlık bir gecenin şafağında
gücümün yettiği kadar,batıya fırlatıyorum
ne yurdun yurdum olur gayri
ne de yurdum yurdun
lakin,sen yine de gittiğin yere
benden bir şeyler götür
götür ki yitik bir emeğin
sürgün diyarlarda yeşerdiğini bileyim...

ah dilimin prangası sol gözüm
senin adına çektiğim sürmeleri
kendi adıma çekseydim eğer
tek gözlü kalmayacaktım belki de
belki de,cebimdeki son sigarayı
hiç yakmayacaktım,ama ne'ylersin
ne'ylersin ki,mum ışık vermiyor artık
ne kadar çatsam da sana kaşımı
ya da ne kadar diksem de,üzerine bakışımı
dilime taktığın süngüyle bakıyorsun bana
varsın böyle olsun sol gözüm
varsın siyahın,giderken içimde yara kalsın
varsın elvedan olmadan bile
bu sarhoş gönlüm teselli bulsun
seni sağ gözüm kadar uzağa fırlatmıyorum
yönün batı da değil
senin yönün İskender'in yönü gibi
senin yönün doğu,benim yönüm gibi
bilmeden ortak olduğun adımlarıma
bıraktığın gölgenle devam edeceğim yoluma
kahrolası bir gecede
kahrolası dilimdeki,o iki heceyle
ve sana ait,kahrolası asırlık bir bilmeceyle
sana gelen yollardan çıkıp
İskender'in vardığı yere gideceğim
gideceğim çünkü;sana
haydi şiirsiz bir hayatın satırları olup
yaşamın sayfalarına dolalım,dersem
ardımdan sayacağın küfürlerin

hesabını edemiyorum,ve diyorum ki
sol cebime koyduğum,son gönül hizmetimi
sen istemesen de
sen bilmesen de,sana veriyorum
bir ayrılık hediyesi olarak
adına yazdığım bu son şiirle beraber
bir korsan peçesi atıyorum üzerine
belki de, seni bende
ebedi karanlığa mahkum ediyorum ama
hiç değilse sana,şerefli bir hatıra
ve onurlu bir delikanlı bırakıyorum...

ve,şimdi gidiyorum,iki gözüm
yanıma sizden emanet
tek bir şeyi alarak hem de
kokladıkça açan gülleri,baharda
ve uykusuz kaldıkça kara gecelerde
hatırlayacağım sizi,bu kör halimle...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/169348/iki-gozum.html>

GECELERİN YARGICI!!!

[italik] sen,karanlık gecelerin
kara cübbeli kızıl yargıcı
ben,her şehirde aranan
sakar bir gönül hırsızı
kaç suç yazdın gönül haneme
zifiri gecelerin koynunda
faili meçhul,kaç aşk cinayetini
üzerime yıktın,sinsice
kaç kez köşe başlarında
kısıvrak tutuklattın beni
kaç kalem kırdın bu dava uğrunda
ve kaç dipsiz kuyuda esir bıraktın
söylesene...

tuhaf değil mi,tuhaf
benim gibi bir hırsızın,senden hesap sorması
bu suçlu haliyle hem de
oysa sen,sen beni bir korkak sanıyordun
sadece geceleri dolaşan
arsız,korkak bir gönül hırsızı
yanıldın işte yanıldın,Gecelerin Yargıcı
çok şeydim belkide
belkide,karanlık gecelerde
sözlere kurşun sıkan
gaddar bir seri katil
belki de,sana tutkun;sana meftun olan
ve her gece,senden bir doz koklayan
sana bağımlı bir keş
belki de,umut kaçıran
bir umut taciri,ne bileyim işte
ama;kalp hırsız değildim asla
tamam,itiraf ediyorum
belki çalmağa çalıştım
ama,çalamadım asla
biliyor musun?
çok sakar bir hırsızım aslında
şu kocaman dünyada
şu kocaman şehirde
çürümeğe yüz tutmuş,onca ıssız ev varken
soymak için,senin
bir gece yargıcının evini seçtim
gün doğarken
o soğuk sonbahar gecesinde
nefesimi tutabilseydim eğer
belki de,şüphe etmeyecektin
belki de,şıkları yakmak yerine
bir el feneri alsaydım elime
hiç uyandırmayacaktım seni
devirmeyecektim,koca koca vazoları
kırmayacaktım aynaları
o telaşla,onca yüksekte
bırakmayacaktım bedenimi sağır karanlığa
bükmeyecektim ayak bileklerimi
yığılmayacaktım,topallaya topallaya gittiğim
o soğuk köşe başına
belki de,ellerime kelepçe taktırdığın
o sönük sokak lambasının altında,olmayacaktım
kaçacaktım,kurtulacaktım,bu mel'un suçtan
ne davalım olacaktın o zaman

ne de yargıcım
belki de daha ilk celsede
kırmayacaktın kalemini
ve tek celsede yediğim
müebbet cezamda olmayacaktı mesela...

ama şimdi,karanlık bir hücrede
senin verdiğin cezayla
çaresizliğin beşiğinde
sallayıp uyutuyorum,körpe umutlarımı
kaç yüzyıl sonra uyanırlar,bilemem
bu yüzden,yavaş yavaş inanır oldum
kader denen yazgıya
kaderim bu olsa gerek
suçum gönül hırsızlığı olsa gerek
ama zoruma giden ne,biliyor musun?
zoruma giden,işlemediğim bir suç yüzünden
müebbet hapis yemek...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/176350/gecelerin-yargici.html>

GİBİSİN!!!

[italik] İki hece dudakta
Kalın kitap gibisin
Onca yaban kucakta
Harap, bitap gibisin

Senin halin pek yaman
Defol git der gibisin
Yandım Allah bir duman
Köze üfler gibisin

Çizgi çizgi efkârım
Günüm gecem gibisin
Şu dünyada tek karım
Dilde hecem gibisin

Avucumun nasırı
Dilde sitem gibisin
Bedenimin hasırı
Sözde neşem gibisin

Aşkın sırat köprüsü
Haydi, geç der gibisi
Sözün ömür törpüsü
Kalpte keder gibisin

Sesinde bir büyü var
Sanki gel der gibisin
Sende şeytan tüyü var
Davet eder gibisin

Olmaz, olmaz söyledin
Şimdi bekler gibisin
Gününü gün eyledin
Şimdi tekler gibisin

Her sözünde bir cilve
Kerem ol der gibisin
Gülüşünde bin işve
Kölem ol der gibisin

Dağlanmış mı gözlerin
Yandım görmez gibisin
İnsaf bilmez sözlerin
Kandım görmez gibisin

Zaman zaman bir oldun
Şimdi binler gibisin
Bir görünüp kayboldun
Sanki cinler gibisin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/187309/gibisin.html>

SON BİR KEZ!!!

[italik] güneşi gören aydınlık gecelerde
uzanıp kızgın kumların üzerine
sana şiirler yazmak isterdim,sayfalar dolusu
anlatmak isterdim,kurşunsuz bir gecenin güzelliğini
bir kuş civıltısını mesela
mesela ay ışığını,güneş ışığına neden tercih ettiğimi
ama;yazmak için kalemi diklediğimde
kırmızı mürekkebim boşalıyordu,kelimelerim yerine
yüzüm buz kesiyor,katılığında gecenin
güneş görmeyen papatyalarını,soluyordu bir bir
ve bir demet hercai gül uğruna
kurşunlar sıkıyordum körpe bedenlere
Mecnun'un Leyla'yı kaybettiği yerde
Allah aşkına,bitsin bu işkence
çözüver zamanın prangalarını
dakikalar yıl olmaktan çıksın artık
sustur avluda çalan dokuzuncu senfoniye
ve hiç değilse bir kere
bir kere çöz kefenimi
o kapkara gözlerinle,son bir kez
yani;ilk kez bak gözlerimin içine
ve gördüklerini fısılda,sağır kulaklarıma

sen de bilirsin
ben,sır tutmasını iyi bilirim
ama biliyor musun bilmem
gözlerinden daha kara
kaç sırrı götürüyorum mezara
biliyor musun,benim ölümüm
kaç kurtuluş müjdesi veriyor
insan denen onca mahlukata
ve nihayet,güneşi gören
aydınlık bir gecenin ardından
elveda diyorum,yaşayamadığım onca yıla
elveda,kırık dökük oyuncaklarım
hurma ağacında asılı kalan gömleğim,elveda
öpemediğim kızlar,yaşayamadığım aşklar
okuyamadığım kitaplar
yazamadığım şiirler,yazılar
tadamadığım yemekler
göremediğim şehirler
ve gördüğüm tüm hayaller,elveda
aslında,bu yaşananlara bakınca
puşluğunu anlıyorum dünyanın,az da olsa
anlıyorum,Adem ve Havva'nın
cennetten neden kovulduğunu
tadamasam da o yasak elmalardan

gider ayak hissetmesem de ayaklarımı
beni götüren sandalın kürekleri hala avuçlarımda
ama;arkamdan sandalı iteleyeyen
bu nur yüzlü adamlarda kim
kim dokunuyor kıpkırmızı kefenime
bu tekbir sesleri de ne
nereye gidiyorum ben
adresim nere,bilmiyorum
ama doğru yönde olduğumu çok iyi biliyorum
belkide en çok bu nedenle kızıyorum kendime
bir kuş lastiği ve bir küçük taşla
alt ettiğim onca demir yığını

asasına tükürdüğüm cehennem zebanileri
ve gırtlakını sıkacağım şeytan ortakları
görüyor musunuz;ağlıyorum işte
ağlıyorum göğsümdeki kefere kurşunla
gözlerimde hala barut isi
burnumda o pis koku
kin değil sol yanıma besleyen
kan değil sol yanımdan boşalan
sadece acıma hissi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/197825/son-bir-kez.html>

KAYIP ANKALAR!!!

[italik]

Yorgunum Ceylan,hem de çok yorgun
Kan kesmiş parmak uçlarım
Nasır tutmuş topuklarım ,buz kesmiş kalbim
Nice yalçın dağın,sarp eteklerinde
Üzerime çökmüş gibi Tur Dağları
Zirvesine vurduğum kayalarda
Nedense,hep ölü çıktı;Zümrüd'ü Anka kuşları
Onların ardından bir ağıt
Bir isyan yükseliyordu gökyüzüne
Rüzgar çığlık çığlık,bulutlar simsiyah
Ve dolunay azaplığında,mavi bir gece
Nice çatlak yumurtadan sızıyordu
Doğmamış çocukların yetim bakışları
Yorgundu tüm gezginler,ben de yorgundum
Ve yorgunum hala
Onun için Ceylan,onun için
Çağırma beni engin dağlara
Ben artık gelemem
Çıkamam o dağların zirvesine
Bu yorgun ayaklarımla

Gizlice kaç kervan soydum,çöl akşamlarında
Kaç haramiyi sakladım göz kapaklarımın ardına
Açıl susam açilla kıpırdamayan göz kapaklarım
Kaç dilsiz yolcunun selamıyla açıldı
Kaç gerçeği sakladım beynimin çorak topraklarına
Sakladığım gerçeklerdi,karartan düşlerimi
Ve o düşler yüzünden
Kaybettim gülüşlerimi
Asılı kaldı çığlıklarım engin dağlarda
Şimdi,kimi haykırır;bu dilsiz gözyaşlarım
Pusulam olsun diye
Avuçlarıma karaladığım onca harita
Benim deyebilir miyim,bu çatlak eller
Benim deyebilir miyim,
Bir Anka görmeyen bu yorgun gözler
Gözü kendinden sürmeli naçar Ceylan
Sen,aldanma gezgin ruhumun delikanlı yanına
O çocuktur,oyun oynar;yanıltır,aldatır insanı
Beni de kandırıp,nice buluta merdiven dayattı
Bu namussuz ruhum
Kaç dağın zirvesinden yere çakıldım
Kaç İbrahim alevinde yandım
Kaç Nuh Tufanı'na yakalandım
Bu arsız ruh yüzünden

Çağırma Ceylan çağırma
Erişemem senin dağlarının doruklarına
Yolda kalır,belki de tökezler bu bezgin ayaklar
Belkide,senin dağlarının eteklerinden
Takılıp nice gezgin kemiklerine
Düşerim göğün maviliklerine
Hem,kim demiş ki gezginler
Her dağın zirvesine çıkar,diye
Kim demiş ki,her dağın zirvesinde
Bir Zümrüd'ü Anka var,diye
Adem'leHavva'dan,Leyla ve Mecnun'dan
Kerem ve Aslı'dan beri
Bir Anka görmeyeli dünya

Kaç bin yıl geçti yeryüzünde
Belki de tükendi soyları
Ya da hiç yaşamadılar,olmadı varlıkları
Bir efsaneydi belki de tüm yaşantıları
Ben,Ceylan ben
Ben aramaktan usandım o büyük kuşları
Kaç dağa,Kaf Dağı dedim bilir misin bu uğurda
Kaç kartal yuvasına daldım,binbir inatla
Kaç yemin bozdum,bu arsız suratla
Ama şimdi,küskünüm dağlara
Ve kırgınım bütüm Ankalara...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/202899/kayip-ankalar.html>

GÜL MÜ BAHAR MI!!!

[italik] Nasıl başlasam söze,nasıl?
Ayuçlarımda,yaza yaza tükettiğim kalemimle
Bu gece,sıfatları küçültüyorum karşında
Zarflar elpençe
Her cümlemin sonunda ya bir ünlem
Yahut üç nokta...
Çünkü;seni anlatan onca şey varken
Cümlelerin sonuna nokta koyamıyorum
Seni yazarken...

Seni yazmak boş kağıtlara
Sana can vermek satırlarda

Seni yazmak!
İsa'nın son yemeğinde olmak kadar imkansız
Meryem'in gözlerinde
Bir damla yaş kadar zamansız

Seni yazmak!
Bir bardak şarap içmek Kutsal Kase'den
Sarhoş olmak,sızmak
Düşmek,Havarilerin gözlerinden

Seni yazmak!
Önce;secde etmek Kızıl Deniz'e
Sonra;boğulmak,gömülmek maviliklerine
Bir sinek olmak,seni yazmak
Girmek Firavun'un beynine
Sonra,Firavun olmak
Ve gelmek kendine

Seni yazmak!
Hançer olmak Peygamberin ellerinde
Değmek gavur bedenlerine,kan dökmek
Belki,Mekkeyi fethetmek seni yazmak
Belkide;Kudüs'te,Kabe'de olmak

Seni yazmak!
Sırrını çözmek anlamsız kelimelerin (çem,klam,zükan...)
Pencere önünde birazcık üşümek (doneem doneem)
Tir tir titremek belkide (üst üste sekiz kez hemde)
Sonra hastalanmak
Ve küfretmek mikroplara (zükan,çem)
Seni yazmak,kendi memleketinde
Turist olmaktan kurtulmak yani
Tercuman olmak dillere

Seni yazmak!
İki kez,geçmek feleğin çemberinden
Dönerken soluklanmak gözlerinin yeşilinde
Belki gezgin olmak,seni yazmak
Belkide,çölde bedevi olmak

Seni yazmak!
Yağmurlu bir günün ardından
Bir salıncak asmak,gök kuşağının yeşiline
Sallanmak doya doya
Sonra sırt üstü yere çakılmak,mesela
Mesela,bir kaç kemik kırmak omurgamda

Seni yazmak!

Ya en şöhretli yalancı olmak
Yahut en gerçekçi insan
Çözmek bu bilmeceyi, seni yazmak
Yani Pinokyo olmak

Seni yazmak!
Kansere çare bulmak değilse de
Yaklaşmak çözüme
Bir şizofren olmak belkide
Kapatmak kendini hücrelere

Ama; her şeyden önce seni yazmak
Adını yazmakla başlayacak
Sahi, hangi adınla yazarım seni?
Gül mü, Bahar mı?
Sana Gül dersem, açmak için Bahar'a
Bahar dersem
Kokmak için Gül'e muhtaç kalacaksın
İyisini senin adın
Hem Gül hem de Bahar olsun
Yani Gülbahar olsun
Güldükçe gözlerin bahar
Yanakların gül koksun...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/218858/gul-mu-bahar-mi.html>

RADYASYON TANRISI!!!

[italik] gecenin kasvetli kavisleri gibi
hiçliğin ve bitmişliğin ortasında hayat
yaşam,bir atomun çekirdeğiyle yeşerdiyse de
hala silinmedi patlamanın izleri
ve milyarlarca yıl sonra,arta kalan
bir radyasyon kırığı gibiydi şairin dizeleri
tutanı kavuracak
okuyanı hasta edecek
bir miktar zehirli gaz...

zaman bir cevşendi, beşerin dudaklarında
yine de tevekkül etmedi insan, arsız ruhuyla
yüzünde Ares'ten kalma, kara bir maskeyle
ulaşmak istedi füzyon denen
felaketin nirvanasına
ama; sen güvenme zihnindeki sorulara
çılgın bir bilim insanı olma, bunca yıl sonra

sana, füzyon felakettir
bırak atomu parçalama, dedimse de
akislerin mora çaldığı gece
atomu ta göbeğinden ayırdın zerreciklerine
ne nötronlar ne de protonlar
hiç biri elektronlar kadar hızlı değildi
atomun çekirdeğinde
seni çılgın, aldırmadın değil mi saçındaki yıldızlara
aldırmadın
gökkubbenin altında zırlı zırlı ağlayan zamana

o büyük patlamadan sonra
sokağın tavanına yükselirken bir toz bulutu
gözlerimde cilalanıyordu
senin ve hiroşimalı çocukların tabutu
o zaman anladım
ne nankörmüş insanoğlu, ne nankör
eritmek için göğsündeki buzları
cehenneme çeviriyor, yaşadığı diyarı
ve avuçlarında ezelden kalma radyasyonla
okşayıp, hasta ediyor yetim çocukları

sen!Afrodit
ağlıyormuş gibi bakma camlara
ve boşu boşuna yıkama gözlerini
çünkü; zemzem de olsa
hiç bir su çıkaramaz radyasyon kirlerini
bundan böyle, mahkumsun dünyaya şaşı bakmağa
vallahi, kelamın en güzel durduğu kitap bile
haykırırken büyük patlamayı
senin, kan kesmiş gözlerinin afaklarında kalıyor
şairlerin ve şiirlerin gizemi
ve ben, Afrodit!
Zeus'a, Hera'ya and olsun ki;
zamanın buğusunu yemiş bir camın ardından
zorda olsa görüyorum seni
yıllar sonra mor bir entari giyinen
haziran sabahıyla güne uyandığında
kirpiklerinden sarkacak bütün perşembe hüzünleri
zehirlecek ardında bıraktığın
ekmek kırıntılarını yeyen sokak kedileri
sakın ha, sakın!

kırıntıları bulamadan yoğurda
saçma ortalığa

ve ben üzerinde balmumu olmayan adam
bu gece, bütün ışıkları söndürüp
tüm pencerelerimi kapattım, fildişikulemde
boğazına kadar radyasyona gömülmüş bir halde
düşündüm uzun uzun
zaman geçtikçe anlıyormuş insan
ne kadar çıldırmış olsa da şair
mısralarında gizli bir Hades olduğunu
ve geç de olsa anlıyor insan
aslında her şairin biraz deli olduğunu
şimdi çöz çözebilirsen şairlerin sırrını
ama unutma işin ucunda
çözüp Hades olmak da var
çıldıırıp şair kalmak da...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/223170/radyasyon-tanrиси.html>

GÜNEŞ'E SERENAT!!!

[italik] Seremeden gönlümü meydanlara
Yine akşamlandı umutlarım sokaklarda
Yazık, çok geç öğrendim
Geçen gün dönmüyor geri
Ve, her geçen gün
Kanlı bir savaşın eseri . . .

Geçen son günün ardından
Yetişemedim ganimet paylaşımına
Benden önce pay etmişler yıldızları
Benim payıma turnalar düştü
Bir de en büyük yıldız, gökyüzünde
Oysa; bir taş atımlık uzağımdaydı gökyüzü
Bir nefes kadar yakın
Sıçrasam, Ay'a tekme atacak
Elimi uzatsam koparacaktım Kızıl Elma'yı
Ah başımdaki kara bulutlar olmasaydı
Bir parça görebilseydim gökyüzünü
Teker teker sayacaktım; Uranüs'ü, Neptün'ü . . .

Turnalar! Eğmeyin başınızı
Üçüncü cemre, hep hüznü düşürmez toprağa
Hüdhüd kuşları şakımaz pınarbaşlarında
Biliyorum!
Sizi, vuran silahın namlusundaki yasa
Başınızı kesen kılıcın
Kınındaki pasa sordum
Dediler ki; Onlar
Güneş'ten gelen hülyalar
Nicedir uğramaz oldular bu diyarlara
Ama; Onlar gelmesede biz biliyoruz
İnsanlığın Mesih'i beklediği yerde
Yusuf hükümdardı binlere . . .

Kızılığına aldandığım Alev Topu
Senin sabahlarında bir başka ötermiş horozlar
Akşam üstleri daha bir serinmiş gölgelerin
Oysa, sen bilmiyorsun
Sana uzak kentlerin birinde
Gölgeni yelken yapıp gövdeme
Kızıl sularına açıldım
Bu yüzden sol yanımda ateşini denizlerinden
Sağ yanımda kibirini durgunluğundan aldım, ben . . .

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/230146/gunes-e-serenat.html>

KUZEYİN İSİMSİZ DENİZİ!!!

[italik] ŞİİRİN UZUNLUĞU KORKUTMASIN LÜTFEN...

Sana aklımdaki herşeyi söyleseydim
Sana ait olmayan dudaklarında
Hira kadar uçuklar çıkardı
Gel gör ki, kahrolası dilimde
Yalan da çimlenmiyor, artık
Susmaya gebe şu hallerim, kıyametinin alametidir
Biliyorsun, boşuna bekleme Mesih'i
Mesih, doğmayan günlerin değil
Doğacak günlerin kerametidir...

Şimdi; /susuyorum/
Benimle birlikte /susuyor/ çöllere
Dudaklarımda beliriyor, peygamber oyukları
Peşimde kırk bin atlı
Koştura koştura, en kuytulara saklanıyor
Vahyin kelimeleri
Ellerinde fitili sönmüş bir gaz lambası
Ve Musa'nın sihrini yitirmiş asası...

Ah..! Elleri orkide çiçeği
Ah..! Kucağı gül kurusu /sinem/
Görmüyorsun..! Gözlerinin yokuşunda
/Yorulan/ gerçeklerle
Delik deşik olmuş /sinem/
Anlamıyorsun..! Benim kavgam
Doğmamış çocuklarla değil
Benim kavgam, doğmamış çocuklara
Kefen biçen arsız kullarla
Ve.. Ey yüreği İbrahim alevi adam..!
Sanıyor musun ki; Nuh Tufanı yeniden kopsa
Bir damla rahmet damlar, çorak topraklarına...

Nilüfer gözlerinde, bakırçalığı denizler
Kalaylanmamış birer kap gibi duruyor, şimdi
Gel-gitlerde buluyorum seni
Sularında alabora olmuş gemi artıkları
Göğünde yeşile çalan, radyasyon yırtıkları
Ey, suları kızılıcak şerbeti
Ey, ölü balıkların vurgun şehveti
Kuzeyin isimsiz denizi..!
Bıçkın fırtınalarını, başka gemilere sakla
Bu mağrur korsan
Çoktan teslim olmuş azgın dalgalarına...

Biliyorum, şu denizin günebakan kıyısında
Sahile vuracağım, ölü bir balık gibi
Ağızımda misinası kesilmiş onca kancayla
Bulacaklar beni
Biliyorum, tanımayacaksın moraran cesedimi
Ben, kızılıcak şerbeti içip
Kan kusacağım dudaklarına
Sen, bir çizgi çekeceksin sahilin ortasına
'Haydi, sıkıysa geç.' diyeceksin
Ama olsun, sen yine de
Yıllar sonra bir nisan akşamında
Üstelik inadına inadına

Ezberinden, ehremi iz
Buęu yapmış camlarına
Ama, sakın gözlerime dokunma
Dokunmaki; bir Firavun olmayayım
Kızıl sularında...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/236565/kuzeyin-isimsiz-denizi.html>

ITIKNAME!!!

Ruhunu ruhuma kefen ettiğim
Nefesimiz Tarık'ta bir zerre şimdi
Düşümde uyutup küfen ettiğim
Cemalin seninle bir katre şimdi

Adına yazdığım tüm şiirlerde
Kalmadı miskalin kayıpsın şimdi
Saklanmış kara tüm sihirlerde
Âlemde sakladığım ayıpsın şimdi

Sanma ki unuttum mazisin artık
Bir yitik bir kayıp nisyansın şimdi
Bir sevda kırığı bir parça artık
Ruhumda dinmeyen isyansın şimdi

Seninle bozuldu âlemde mizan
Sensiz tabiatım da sermesttir şimdi
Kalmadı içimde bir parça ızan
Akıl da seninle derdesttir şimdi

Aşkın kalbimde kör bir dilemma
Nefretim sevgime galiptir şimdi
Kalmadı içimde bir tek muamma
Suretin gözümde gaiptir şimdi

Ruhunu yatırdım taştan sunağa
Adıma adanan adaksın şimdi
İlletli kanın da haram toprağa
Kinime bir demet odaksın şimdi

Olamaz artık bu aşkın islahı
Hükümsüz fermanın ahkâmı şimdi
Bulunmaz dermanı yoktur felahı
Yıkıldı gönlümde makamı şimdi

Seninle son buldu benlerin sulhu
Bozulan ittifak nifaksın şimdi
Azloldu ruhumun arsız güruhu
Gözümde simsiyah afaksın şimdi

Sığınma hiç bana öyle çarnaçar
Yabana attığım eşyamsın şimdi
Senin gibi pislik çöplükte arar
Çöplüğe dönüşen deryamsın şimdi
[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/847879/itikname.html>

AŞK-I ŞİKAYET!!!

[/italik][italik]

Zalim gönlün değilmiş meşkin erbabı
Sahipsiz it misali terk ettin aşkı
Savrulurken nazımın sonsuz turabı
Bir cesedin kalbine zerk ettin aşkı

Kapatıp önündeki bin bir ebvadı
Kederle halvete sen attın aşkı
Değişip ruhundaki tek istidadı
Üç kuruş pul uğruna sen sattın aşkı

Sahteymiş sinendeki süslü asuman
Siyah bulut misali ağlattın aşkı
Sarılmış ruhsarına simsiyah duman
Bir değil bin zebuna dağlattın aşkı

Ki sen lalezarımda hep bana şebnem
Buz kesen nefesinle dondurdun aşkı
Ben etrafında alev misali her dem
Ecrinle pervaneye döndürdün aşkı

Gözlerin gözlerimde dipsiz bir gayya
Bilinmez bir dehlize fırlattın aşkı
Ben arayıp bulmaya daim müheyya
Bir delinin kalbinde tırlattın aşkı

Tarumar olmuş aşkın o sağlam kaddi
Bir kötürüm misali düşmüş yatağa
Bir değil yaptıkların aşmış bin haddi
Bir alüfte misali düşmüş batağa

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/911141/ask-i-sikayet.html>

LA TAHZEN

[/italik]Bittiğin yerde başlar hasret
Bir avucunda nefret, bir avucunda kasvet
Hiç ölmeyecek gibi bekler adam
Hiç dönmeyecek gibi gider kadın
Hiç bitmeyecek gibi geçer zaman

Unuturum der kadın, unuturum
İçimde bir yığın c/an kırığıyla
Yumdukça gözlerini
Bir sarhoş narası gibi düşer gözyaşları
Zamanla çiftleştikçe acıları
Anlar kadın
Unutmak kundakta bir çocuk
Dönmek asi bir ruh
Gecenin zifiri rahminden doğar
Uykusu ölü bir piç
Ve bilir kadın
Zaman aslında bir yalan, bir hiç
Dolaşırken meyhanesiz sokaklarda sarhoş sarhoş
Yıllanmış bir şarap gibi
Arar geçmişini mahzen mahzen

Kendini sorar ölü adama
Adamki asırlık nefret, tozlanmış kasvet
Adam ki çürümüş bir parça et
Hayır hanımefendi hayır, der
Siz ibrişim değil, silkelediğim tozuydunuz
Kaddinize vurduğum her tokmak
Ödüldü mahbubunuza
Ve siz tozuttukça diyar kararıyordu
Bu yüzden zulmet koydular adınızı
Zulmettiniz, Leyla dediler
Oysa hep siyah ve sisliydiniz
Görünmek istediğiniz kadar görünür
Görmek istediğiniz kadar görürdünüz
Çünkü siz bir mezar taşının son cümlesiydiniz
'RUHUNA FATİHA'

Her Fatiha ölüye okunmaz.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/983312/la-tahzen.html>

TABİRNAME!!!

[italik]Dem bu demdir deyip vurdu peymane
Aşk deyil meşk deyil dünya pervane
Bir sana kaniydim sana divane
Sanma ki yar sana şimdi ağyarım

Mehpare çehrene merbut duçarım
İçimde yesribler yetim naçarım
Gel desen bir deyil bin yol açarım
Sanma ki dildaden sana bigane

Bir ruha sevdadan olmaz tebelleş
Maşuksa utanmaz aşksa serkeş
Sensiz her yanım metruktur bakes
Sanma ki bir yolcu uğrar yadıma

Ben sana asude sen bana rana
Raksınla kayboldu gözümde mana
Mülhidim iman da döndü katrana
Sanma ki uğruna düşmem harama

Esreye üstüne sırrı faş ettin
Okudum dinledin kalbi taş ettin
Serbazdım yanında benle baş ettin
Sanma ki her gönül çeker kahrını

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1050678/tabirname.html>